

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS/KETVIRTADIENIS – TUESDAY/THURSDAY, LIEPOS – JULY 5/7, 2011 • Vol. CII Nr. 87

Kaina 1 dol.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 07-06-11

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

XV Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziume – ateities vizijos –16 psl.

- Tema: H. Clinton Lietuvoje – 2
- Krizė baigėsi? – 3
- Peikdami kitus, spauskime stabdžius – 3
- Nežinia dėl Šv. Antano parapijos Omaha, NE ateities – 4
- Vietoj bažnyčios – ligoninė – 5
- Skautybės kelias – 6
- „Draugo“ lietuviukai – 7
- Pirmas pavasaris V. K. Jonyno galerijoje – 8
- Karališku laivu Viduržemio jūra! (5) – 13
- Jaunuolės apie knygą, autorę ir istoriją – 14, 17
- Naujos knygos – 15
- Prasidėjo Ravinia festivalis – 19

Valiutų santykis
1 USD — 2.38 LT
1 EUR — 3.45 LT

Sveikiname su Valstybės diena!

Lietuva padėkojo „Lithuanian Mercy Lift“

Vilnius („Draugo“ info) – Vilniaus Rotušėje liepos 1-ąją surengtas iškilmingas organizacijos „Lithuanian Mercy Lift“ (LML) 20 darbo metų sukakties minėjimas buvo ir šventiškas, ir liūdnas, mat ši daugybę gerų darbų Lietuvai padariusi JAV savanorių organizacija nusprendė baigti savo veiklą.

Daugiau kaip 20 metų LML dirbo su Lietuva ir Lietuvai: jos nariai savanoriai važiuo į Lietuvą, vežė ir siuntė labdaros siuntas, talpintuvus, rinko pinigus ir visomis įmanomomis priemonėmis stengėsi padėti negandos ar ligos ištiktam Lietuvos žmogui.

„Lithuanian Mercy Lift“ buvo įkurta 1990 metų balandžio 19 d., kai Maskva pradėjo Lietuvos ekonominę blokadą. Šios organizacijos ištakos – „Lithuanian Hotline“, kuri buvo įkurta prabėgus vos kelioms valandoms po Lietuvos nepriklausomybės oficialaus atkūrimo. Materialinės pagalbos, kuri per pastarąjį dvidešimtmetį „Lithuanian Mercy Lift“ dėka pasiekė Lietuvą, apimtis – įspūdinga. Bendra pagalbos vertė siekia net per 126,6 milijono JAV dol.

Seimo pirmininkė I. Degutienė sveikina LML narį Leonidą Ragą.

Algio Vaškevičiaus nuotr.

Premjeras lankėsi Afganistano pietuose

Vilnius (ELTA) – Premjeras Andrius Kubilius savo viešnagės Afganistane metu lankėsi ir šalies pietuose, Kandahare, kur susitiko su specialiuoju operacijų pajėgų kariais. Kandaharo karinėje bazėje premjerą pasitikęs NATO tarptautinių saugumo paramos pajėgų Pietų regioninės vadovietės vadas generolas majoras James L. Terry negailėjo gerų žodžių, kalbėdamas apie lietuvių specialiuoju operacijų eskadrono „Aitvaras“ karius.

Premjeras susitiko su „Aitvaro“ būriu, susipažino su jo veikla, technika. Specialiuoju operacijų pajėgų ir Specialiuoju operacijų eskadrono pristatymo metu A. Kubilius buvo supažindintas su būrio vadovavimo ir informacinės sistema. Taip pat įvyko susitikimas su Lietuvos lakūnais, kurie moko afganistaniečius karius skraidyti ir aptarnauti rusiškus sraigtasparnius MI-8.

Liepos 5 d. premjeras ir jo vadovaujama delegacija lankėsi Azerbaidžano sostinėje Baku, kur susitiko su šios šalies prezidentu İlham Alijev. Susitikimo metu kalbėta apie galimybes stiprinti dvišalius tarpusavio santykius, skatinti ekonominį bendradarbiavimą ir abipuses investicijas.

Premjeras Andrius Kubilius ir krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė lankėsi Goro provincijos atkūrimo grupėje Čagčarane.

ELTA nuotr.

Lietuvos prezidentė sveikina visus pasaulio lietuvius Valstybės dienos proga

Mieli viso pasaulio lietuviai,

sveikinu Jus su Valstybės diena. Diena, kai praeitis ir dabartis susieina draugėn, kai prisimename laikus nuo karaliaus Mindaugo 1253 m. liepos 6 d. karūnuotos Lietuvos iki šių dienų. Prisimename savo didvyrius ir kartų kartas, kurios kūrė, statė ir atkurdavo valstybę. Lietuva – tai šimtmečių kūrinys. Jos metraštyje – didžios pergalės ir pralaimėjimai, bet svarbiausia – tautos viltis turėti savo valstybę kaip savo namus, apsaugančius nuo negandų, priglaudžiančius ir ginančius. Namus, iš kurių išvykus, visuomet gali sugrįžti atgal ir būti laukiamas.

Šiandien Valstybės dieną švenčiame laisvi. Laisvė – tai mūsų indėlis ir pagarba valstybei. Tik su meile puoselėjama kiekvieno iš mūsų širdyje, valstybė turės ateitį. Kai aukosime jai, kas brangiausia. Kai jai duosime, o ne iš jos lauksime. Kai mes būsim kartu, su mumis bus ir valstybė.

Kad ir kur gyventume, Lietuvoje ar toli už jos ribų, būkime savo šalies patriotais. Mylėkime Lietuvą – savo Tėvynę!

Brangūs tautiečiai! Sveikinu Jus šios džiugios šventės proga ir iš visos širdies dėkoju už lietuviybės plėtrą svetur, jos saugojimą ir stiprinimą, už paramą Lietuvai. Te vienybės dvasia lydi mūsų darbus. Santarvės Jums ir Jūsų šeimoms.

DRAUGAS 4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Minint Valstybės – Karaliaus Mindaugo karūnavimo dieną – Lietuvoje ir toliau nuo jos skambėjo iškilmingos kalbos, sveikinimai, buvo giedamas mūsų valstybės himnas, pagerbiami šaliai nuspelniusieji, kaip iš gausybės rago pylėsi šventiniai renginiai. Liepos 6-ąją Vilniaus oro uostas skendo trispalvių vėliavėlių jūroje, parvykstantiems ir išskrendantiems buvo išdalinta šimtai vėliavėlių, kurios priminė apie vieną iškilmausių valstybinių švenčių. Nieko keisto, kad valstybei švenčiant gimimo dieną, ne tik atsiųgti į mūsų praeitį, bet neišvengta kalbų apie šiandieną ir rytdieną. Valstybės diena šiomet švenčiama Lietuvai pirminkaujant Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai, Vilniui tapus Demokratijų bendrijos valstybių vadovu ir įtakingiausių pasaulio moterų susitikimo vieta, ką tik pasibaigus Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziumui bei Pasaulio lietuvių ekonomikos forumui. Tuo galime didžiuotis ir mes, iševijoję gyvenantieji lietuviai, bei, pečius surėmę, ilgesio graudulį užgniaužę, tyliai ar garsiai ištarti „Lietuva, Tėvyne mūsų“.

Redaktorė Loreta Timukienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
! Lietuvą reguliariu paštu
metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
! Lietuvą reguliariu paštu
metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikait@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė – Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: H. CLINTON LIETUVOJE

H. Clinton: iš Lietuvos yra ko pasimokyti

Lietuva yra geras pavyzdys, iš kurio turėtų ko pasimokyti ir kai kurios didelės pasaulio valstybės, teigia JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton. „Pažiūrėkite, ko Lietuva pasiekė per 20 pastarųjų metų. Ne tik jūsų nepriklausomybė, bet ir klestinti demokratija, ekonomikos pažanga (...). Kai kurios didelės šalys turėtų atkreipti dėmesį į Lietuvą ir pasimokyti demokratijos, žmogaus teisių bei klestinčios visuomenės kūrimo“, – išskirtiniame pokalbyje su Lietuvos televizija sakė ji.

– Buvusi pirmoji JAV ponija Eleonor Roosevelt į savo spaudos konferencijas leisdavo tik moteris, taip versdama redaktorių daugiau jų samdyti. Ar tokie metodai dėl panašių priežasčių – stiprinti moterų pozicijas – naudotini ir dabar?

– Labai įdomus klausimas. E. Roosevelt labai žaviuosi, ji tikrai duodavo interviu tik moterims žurnalistėms ir spausdavo laikraščius įdarbinti daugiau moterų. Šiandieniniame pasaulyje tai nėra būtina, nes Jūs sėdite prieš mane, mane dažnai kalbina gabios žurnalistės, bet manau, kad susitelkimas dėl moterų teisių ir moterų lygybės tebelieka vienas iš pagrindinių tikslų visame pasaulyje.

– Jūs esate viena iš galingiausių, jei ne pati galingiausia, pasaulio moteris. Ar sutinkate su vieno iškilmaus Lietuvos diplomato, rezidavusio Rusijos Federacijoje, o vėliau – Sovietų Rusijoje, žodžiais. Jis sakė: „Mažos valstybės yra tarsi smulkios monetos mažųjų rankose, naudojamos tarpusavio skoloms mokėti.“ Tie žodžiai pasakyti daugiau kaip prieš pusę amžiaus, bet kaip yra šiandien?

– Tai netinkamas požiūris, kurį turėtume visai atmeti. Pažiūrėkite, ko Lietuva pasiekė per dvidešimt pastarųjų metų. Ne tik jūsų nepriklausomybė, bet ir klestinti demokratija, ekonomikos pažanga – tiek daug kuo galima didžiuotis, ir Lietuva iš tiesų yra geras pavyzdys. Kai kurios didelės šalys turėtų atkreipti dėmesį į Lietuvą ir pasimokyti demokratijos, žmogaus teisių bei klestinčios visuomenės kūrimo.

– Dick Cheney, buvęs Jungtinių Valstijų viceprezidentas, prieš kelerius metus čia, Vilniuje, sakydamas kalbą atkreipė dėmesį, kad „Rusija vis labiau grimzta į autoritarizmą ir turi polinkį naudoti naftos ir dujų išteklius kaip politinį ginklą“. Ar padėtis pasikeitė nuo 2006 metų?

– Manau, kas pasikeitė, tai pirmiausia daugelio šalių pripažinimas – ir mano taip pat – kad energetinis saugumas yra nacionalinio saugumo dalis. Būdama valstybės sekretore turiu grupę žmonių, nagrinėjančių energetinio saugumo Europoje klausimą. Niekas neprieštarauja, kad Rusija parduotų dujas vartotojams, bet mes nenorime matyti nesąžiningos konkurencijos, monopolinių veiksnių ir norime paskatinti Europos valstybes siekti didesnės energetinės nepriklausomybės. Dėl to man paliko išpūdi jūsų parlamento ką tik priimtas įstatymas dėl nacionalinės energetinio saugumo strategijos.

– Oficialusis Vilnius deklaruoja siekį įkurti Energetinio saugumo tyrimų centrą NATO rėmuose. Ar matote tokio centro naudą ir kokia būtų jo įtaka tiek Lietuvos energetinei nepriklausomybei, tiek santykiams su Rusija?

– Ši Lietuvos idėja mane labai domina. Manome, kad reikia daugiau pastangų padedant šalims tapti energetiškai saugioms. Jei JAV Senatas galėtų prie to prisidėti, tai būtų vertinga. Bet dabar tai, ką Lietuva daro, stengdamasi įvairinti energijos tiekimą ir ieškodama būdų solidarizuotis, kad Baltijos regiono šalys galėtų dalytis resursais, yra skubiausias prioritetas.

– Pakalbėkime apie gynybą. JAV gynybos sekretorius Robert Gates yra išreiškęs nerimą, kad Europos šalys nėra linkusios skirti tinkamo biudžeto gynybos reikmėms. Ar nepakankamas gynybos finansavimas kelia grėsmę Lietuvos saugumui?

– Manau, kad sekretorius R. Gates skambino pavojaus varpu. Dabar nėra tiesioginės grėsmės. Mes turime penktąjį sutarties punktą, kolektyvinius saugumo įsipareigojimus vertiname labai rimtai. [Prezidento Barack] Obama administracija kuria planą nenumatytiems atvejams, kuris nuramintų visus sąjungininkus.

R. Gates požiūris teisingas – Jungtinės Valstijos turi

neproporcingai didelę NATO finansavimo našta, mūsų gynybos išlaidos yra didžiulės. Norėtume matyti ne tik nuolatinius ir kartais padidintus gynybos biudžetus, norėtume didesnio bendradarbiavimo, lešų pasiskirstymo. Yra daugybė būdų susitarti, jei šalys dirbtų kartu su NATO ir mes norime to sulaukti.

– Dabar citata, kuri priklauso Jums ir kurią norėčiau priminti. Esate sakiusi, kad „niekas savo mirties patale nesakė, kad būtų norėjęs daugiau laiko praleisti darbe“. Kaip rasti pusiausvyrą tarp profesinių siekių, vaikų vilčių būti su mama ne tik per vakarinę pasaką?

– Manau, tai vienas iš didžiausių iššūkių, ypač moterims – suderinti atsakomybę šeimoje su profesinėmis pareigomis. Tai niekada nesibaigia. Kiekviena moteris turi rasti savo sprendimą, tam nėra jokių formulių. Manau, kad šeima ir vaikų auginimas yra svarbiausias įsipareigojimas. Turiu suaugusią dukterį, kurią labai dažnai matau, bet nebeturiu ją rūpintis taip, kaip tuomet, kai buvo kūdikis ar lankė mokyklą, galų gale tuomet, kai reikėjo prižiūrėti paauglę. Skirtingais gyvenimo laikotarpiais skirtingi ir atsakymai.

H. Clinton viešėjo Seime, kur susitiko su Seimo pirmininke I. Degutiene. **Olgos Posaškovos (ELTA) nuotr.**

– Dar klausimas apie istoriją. Su visa pagarba JAV nepripažinimo politikai, Amerika buvo tarp šalių, patvirtinusių Potsdamo, Jaltos ir Teherano sutarimus, pagal kuriuos Europa po Antrojo pasaulinio buvo padalyta į įtakos sferas. Už tai nebuvo atsiprašyta. Ar gali būti, kad kada nors Washington tai padarys, aiškiai parodydamas, kad JAV niekada netoleruos jokių dvejopų standartų jokioje srityje – politikoje, lyčių lygybės ar žmogaus teisių klausimais?

– Reikėtų pasakyti, kad mes seniai neabejojame, kad JAV netaiko dvejopų standartų. Kartais, kai tauta turi priimti sprendimą, būna blogas sprendimas ir dar blogesnis. Reikia spręsti, kaip išsaugoti daugiau gyvybių ir vertybes, kurios yra svarbios, ir kaip tik toks atvejis buvo pasibaigus Antrajam pasauliniam karui, nusinešusiam dešimtis milijonų gyvybių. Turbūt kiekvienas tikėjosi, kad taika galima, ir mes kovojome su komunizmo plitimu. Taip pat niekada nepasidavėme dėl Baltijos šalių išlaisvinimo.

– 2003 metais rašėte, kad Jūsų santuokos išsaugojimas ir kandidatavimas į Senatą buvo sunkiausi gyvenimo sprendimai. Kurį buvo sunkiau priimti?

– Žinote, abu sunkūs. Kandidatuoti į Senatą buvo sudėtingas sprendimas, priimti Prezidento B. Obama pasiūlymą tapti valstybės sekretore irgi buvo sunkus sprendimas. Kiekvienas su tokiais susiduria, darai viską, ką gali ir viskas išsisprendžia.

– Gal galėtume pasidalyti ateities karjeros planais?

– Nežinau, kokie jie yra... Žinau, kad man didelė privilegija ir garbė atstovauti savo šaliai, ateinančius pusantų metų irgi tikiuosi sunkaus darbo Jungtinių Valstijų naudai. Vėliau veiksiu ką nors kita, bet kol kas nežinau, ką.

Kalbino LTV žurnalistė **Rita Miliūtė**
Lrt.lt

Įtakingi politikai ir ekonomistai džiugiai skelbia, kad sunkiausi krizės išbandymai jau praėityje, ir dabar Lietuvos ūkio traukinys vėl skubės į šviesų rytojų. Neturiu pagrindo tuo netikėti, nors, kai idėmiai apsidairau aplink, tarsi ir nėra kuo džiaugtis.

Beveik penktadaliui valstybės piliečių prakaitu aplaistyta emigranto duona atrodo skalesnė nei esą išmintingą ekonominę politiką vykdančioje Lietuvoje. Dar bene tiek neišvažiuo, nes ir tam nebeturi jėgų.

„Gal gyvenimas kiek pagerės, kai biudžete pagsaus pinigų ir bent jau krizės metu įvestų pensijų ar socialinių išmokų apkarpyimų bus atsisakyta?“ – bandau guosti pagyvenusią nedidelio miestelio gyventoją. Tačiau ji tik palinguoja galva, nes nebetiki, kad kas nors pagerės. Jos pensijos užtenka tik komunalinėms paslaugoms apmokėti, skurdžiai pavalgyti ir nusipirkti bent dalį būtinų vaistų. Jos sūnus dirba vietinėje įmonėje, džiaugiasi, jog turi darbą, kad ir atlyginimas vėluoja mažiausiai kelis mėnesius. Jis į tai, kas vyksta, reaguoja kur kas emociingiau nei mama. Teigia, jog nusivylė visais politikais, nebetiki jokiais pažadais ir yra įsitikinęs, kad valdžioje – tiek vietinėje, tiek Seime ar Vyriausybėje – domina tik savi interesai. „Nėra teisingumo Lietuvoje“, – nukerta vyriškis, kažkokiais stebuklingais būdais visgi sugebantis išlikti kartu su šeima, nors žmona ir nedirba, augina mažą sūnelį.

Sunkiai galą su galu suduriantieji ištuštėjusios provincijos šeima šiandien ne išimtis, bet įprastas dalykas. Kaip ir atodūsis dėl teisingumo trūkumo. Jį, kai tik kalba pakrypsta apie viešąjį gyvenimą, galima išgirsti praktiškai kiekviename pokalbyje. Beje, dar prieš kurį laiką keiksmas buvo nukreiptas tik prieš valdžioje esančiuosius, apie opoziciją buvo kalbama su nedrąsia viltimi, o dabar vis dažniau girdžiu sakančią, jog ponai visada susitaria tarpusavyje, kvailio

Krizė baigėsi?

ANDRIUS NAVICKAS

vietoje lieka sąžiningi vargdieniai.

Netiesa, kad šiandien provincijos miesteliuose galima sutikti tik surauktus veidus. Yra nuostabių „deimantiukų“, kurie daro puikius darbus ir įkvepia aplinkinius. Jie nepraso valdžios malonių ir sugeba džiaugtis tuo, ką susikuria savo rankomis, dalijasi tuo su kitais. Jie labai myli savo Tėvynę, kalbą, pamazū buriasi į bendruomenes ir kartu vis mažiau myli valdžią, jų balse jaučiamas šaltukas, kai kalba pasiuoka politikos link.

Paklausiau vieno kaimo šviesuolio, ką jis mano: ar tikrai krizė jau baigėsi? Šis nusišypsojo ir atsakė: „Krizė prasidėjo galvose ir širdyse, ir tik paskui persimetė į bankus bei ekonomiką. O dabar mums bando įrodyti, kad pakanka viltingų skaičių apie ūkio augimą, ir viskas savaime susitvarkys. Jei nebus daugiau teisingumo, niekas nesusitvarkys. Ir toliau bus gudresniųjų, kurie turi viską, ir tų, kurie jiems lenkia nugaras.“

Iš tiesų prisiminkime visas tas kalbas, kurių buvo gausu, kai pagaliau buvo pripažinta, jog atsidūrėme sudėtingoje padėtyje, apie tai, jog finansų krizė – tai tik požymis, kad turime iš esmės keisti gyvenimo būdą, permąstyti mūsų socialines struktūras, kaip tvarkome viešuosius finansus, sugrįžti į solidarumo kelią. Šios kalbos, deja, ir liko kalbomis, kurias išstūmė politikų tvirtinimai, kad esą svarbiausia krizės priežastis tebuvo per dideli valstybės prisiimti socialiniai išpareigojimai, pirmiausia vaikus auginan-

čioms šeimoms. Vienu mostu nurežta dalis atlyginimų ir socialinių išmokų.

Nekelia abejonių tai, jog labai svarbu, kad valstybės institucijos pradėjo gyventi taupiau, sumažėjo žmonių, skirstančių kitų uždirbtus pinigus, išlaidavimas. Tačiau ar iš tiesų įvyko esminės permainos, kurios leistų sakyti, jog šiandien gyvename kur kas teisingesnėje visuomenėje nei iki krizės, ir tai yra pagrindas vilčiai, kad iš tiesų sunkiausias išbandymas – jau praėityje.

Aukštus postus užimantys politikai ar ekonomistai aiškina, kad turime jiems dėkoti, jog mums pavyko išvengti tos sumaišties, kurioje šiandien atsidūrė Graikija. Tačiau nežinau, ką galėčiau atsakyti, kai provincijoje žmonės sako, jog bankrutavę graikai ir dabar gyvena kur kas geriau nei bankroto išvengę lietuviai. Taip pat vargu ar drįsčiau teigti, kad aiškumo galvose ir teisingumo visuomenėje šiandien daugiau nei prieš porą ar daugiau metų.

Gal ir gerai, kad „krizės“ sąvoka rečiau šmėžuoja politikų kalbose. Tačiau dar geriau būtų, jei politikai ne tik kalbėtų, bet ir išiklausytų į eilinių piliečių, kurių niekas nekviečia į elitinius priėmimus ar į televizijų laidas, rūpesčius ir mintis. Tai ne tik būtų labai svarbus žingsnis, įveikiant pavojingą žmonių susvetimėjimą su politikais ir savo valstybe, bet ir suteiktų daugiau išminties nei būrimas skaičiais ekonominėse diagramose.

Parengta pagal komentarą, skaitytą per „Lietuvos radiją“

Bernardinai.lt

Andrius Navickas – Lietuvos žurnalistas, internetinio naujienų dienraščio *Bernardinai.lt* vyr. redaktorius, religijotyrininkas.

NUOMONĖS, KOMENTARAI

Ar kas dar stebisi, kad „Drauge“ skaitytojams populiariausiu virtęs „Laiškų, nuomonių, komentarų“ skyrius – jau vieša paslaptis?! Net keletas vyrų išdrįso spaudoje prisipažinti, jog šis skyrius yra jų mėgstamiausias. Kiti atvėrė širdį, kad pirmiausia griebia skaityti būtent jį.

Šią naują skaitytojams prieš 19 metų padovanojo tuometinė buvusi vyriausioji redaktorė, rašytoja Danutė Bindokienė. Dabartinė vyr. redaktorė dr. Dalia Cidzikaitė „pagerino“ – „paaukštino“ jį, perkeldama iš įprasto penkto puslapio į trečią (pirmas, trečias ir paskutinis – patys svarbiausi puslapiai laikraštyje), kurioje anais laikais kasdien didžiūdavosi vedamasis, atkarpa bei koks nors svarbus, dažniausiai politinė tema parašytas straipsnis.

Ne taip seniai į „Laiškų“, „Nuomonės, komentarai“ skyrius pradėjo rašyti Angelė Kavakienė. Gabia, lankščia plunksna pradžioje ji rašė, atrodo, jai prie širdies malonia tema – apie savo bei kitų verslą. Tačiau tyčia ar netyčia jos laiškuose nuskambėdavo lyg ir pasigyrimo (kad ir menkiausia) gaidelė arba lyg ir kokio nekalta „reklama“... Kitais kartais galėdavai pajusti lyg ir patapšnojimą per petį sėkmingai dirbančiai veikliai verslininkei. Deja, tarp džiugių ar „bėdavojančių“ verslo žinių niekad, o niekad neteko skaityti, mūsų didžiam pasigėdimui, o kiek tie našūs verslininkai, kai kurie būsimieji (ar jau esantys?) „milijonieriai(ės)“, vertina lietuvišką spaudą, ją remia, palaiko skelbimais ar tapo Draugo fondo nariais bent su mažiausiu pagrindiniu įnašu.

O tokių vis dėlto yra! Be jokio galvosūkio pirmiausia krenta į akis nuoširdus lietuviybės puoselėtojas, geraširdiškas ir dosnus mecenatas,

filantropas ir verslininkas Donatas Januta iš San Francisco, California valstijos. Jaunystėje tapęs diplomuotu inžinieriumi, vėliau dirbęs advokatu, išėjęs į pensiją dabar yra veiklus verslininkas. Jis – nuolatinis, uolus „Draugo“ bendradarbis. Iš savo mamos – rašytojos Petronėlės Orintaitės ir tėčio, spaudos darbuotojo, teisininko Kazio Janutos paveldėjęs talentą vaizdžiai ir tikroviškai rašyti, jis praturtina „Draugą“ be jokio honoraro savo svariais, įdomiais straipsniais. Beveik reguliariai vykdamas į Lietuvą, o ypač keliaudamas po buvusias lietuviškas žemes Punkską, Gudiją ir pan., jis savo kelionių aprašymais auklėja mus, praplečia mūsų akiratį Lietuvos istorijos pažinimui! Jis užsiprenumeravo „Draugą“ pirmąją klase, mokėdamas pašto nustatytą astronominę kainą. „Draugą“ metų metais remdamas, yra Draugo fondo garbės narys su bemaž 8,000 dol. įnašu.

Tik ką atšliaužusiame „Drauge“, „Laiškų“ skyriuje, skaitau naują A. Kavakienės komentarą „Apie patarlių durnius bei medaus šaukštą“. Autorė piktinasi rašančiųjų „griežtais, labai piktais“ pasisakymais. Ar taip jau tikrai yra? Ją „tempte tempia už liežuviu“ paklausti, kaip pakeisti patarlę „Durnių ir bažnyčioje muša“? Lietuvoje mes sakydavome „Kvailą ir bažnyčioje muša.“ O kam keisti? Toks buvo anų laikų kalbėjimo būdas, dabar – jau istorija. Tada tektų

Peikdami kitus, spauskime stabdžius!

STASĖ E. SEMĖNIENĖ

persijoti visą Vinco Krėvės-Mickevičiaus patarlių, priežodžių rinkinį, kuriame tūkstančiai ne tik svetimžodžių, bet ir nešvankių žodžių.

Autorė išgyvena ir dėl cepelinų. Ji rašo „mes buvome į 'kudlas' (kurios tautos šis žodis?) įsikibe...“ Pukų pavyzdį davė mūsų Prezidentūra. Spaudoje rašyta, kad Alma Adamkienė vaišino žurnalistus didžkukuliais (cepeliniais). Ak, o ji, vargšėlė,

pati pasiklydo, įterpdama žodį „personažas“.

Didžiai stebino pačios komentaro autorės kalbos stiprumas. „Aptalžantys“ (Oho! Nejaugi?) žodžiai išsprūdo tulžies kartumo purslais! Be reikalo!

Visad bijojau, kad neužlipčiau kam nors ant nuospaudos, neužgaučiau, neižeisčiau. Todėl ir prašydavau vyr. redaktorės, jei mano laiška skamba pikta, ar, neduok Dieve, nemandagiai, taisykite, braukite! Danutės pasakymas „Jūs nemokate pykti“ būdavo didžiausia man dovana! Dieve, padėk visiems, rašantiems laiškus į „Draugą“, pagal jo vardą ir skambėti draugiškai, nuoširdžiai ir atvirai!

LAIŠKAI

LB CICERO APYLINKĖS DOVANA

Perskaičiau Kristinos Ūsaitės straipsnį („Draugas“, 2011 m. birželio 25 d.) apie a. a. kun. dr. Arvydo Žygo laidotuves. Labai gražiai viskas aprašyta. Atrodo, kad tik ateitininkai Amerikoje ir Lietuvoje prie kun. A. Žygo laidotuvių prisidėjo.

Straipsnyje minima kukli, medinė urna su dr. Romualdo Povilaičio variniu, gintarais inkrustuotu kryželiu ir geltonas maišelis su žiupsneliu Cicero, IL žemės.

Kas parūpino tą maišelį? Per atsisveikinimą su a. a. kun. Žygu Šv. Antano bažnyčioje mūsų JAV LB Cicero apylinkės pirmininkas Mindaugas Baukus paminėjo, kad tai – bendruomenės dovana. Nepasakė, kad jis pats tą žemėlį paėmė iš Šv.

Antano mokyklos, kurią kun. Arvydas lankė aštuonerius metus, kiemo.

Sigutė Žemaitienė
Cicero, IL

ATITAI SYMAI

Š. m. birželio 28 d., antradienio, numeryje 7 psl. išspausdintoje žiniute „Paminėtos A. Brazausko mirties metinės“ įšivėlė klaida – turi būti prezidentas Aleksandras Stulginskis, o ne Antanas Stulginskis.

Liūdos Rugienienės straipsnyje „Lietuvos krašto apsaugai reikia skirti daugiau lėšų“ („Draugas“, 2011 m. liepos 2 d.) neteisingai nurodytas aktyviame rezerve esančių karių skaičius – jis yra ne 4,5000, bet 4,500 karių.

TELKINIAI

Detroit, MI

Šv. Antano parapijos naujienos

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Paminėtos Gedulo ir vilties
70-osios metinės

Šis skaudus mūsų parapijiečiams ir lietuvių tautai įvykis buvo trumpai paminėtas sekmadienį, birželio 12 d., parapijos salėje per Šv. Antano lietuvių parapijos 90-ties gyvavimo metų sukakties jubiliejų. Ištremtų žuvusiųjų lietuvių atminimas po parapijos tarybos pirmininko Antano Štrakšio pasisakymo pagerbtas tylos minute.

O š. m. sekmadienį, birželio 19 d., parapijiečiai dar sykį visoms Baltijos tautoms tragišką įvykį paminėjo šv. Mišių metu koplyčioje ir po Mišių – parapijos salėje.

Trumpai programai vadovavo Zita Skučienė. Ji išsamiai ir vaizdžiai papasakojo apie Lietuvos trėmimus į Sibirą, kurių metu tūkstančiai jaunų ir vyresnio amžiaus žmonių patyrė siaubą, kai Raudonosios armijos kareiviai juos, menkai apsilvikiusius, be reikalingiausių daiktų, atskyrė nuo artimųjų, kaip gyvulius vežė vagonuose į amžino įšalo žemę. Baigdama savo žodį, Z. Skučienė perskaitė Bernardo Brazdžionio eiles „Be motinos Tėvynės“. Vėliau vyko bendras dainavimas, kurio metu skambėjo ilgesingos lietuvių liaudies dainos.

Ant pianino šiems skaudiems įvykiams atminti buvo padėtas išaus-

tas lininis takelis, ant jo – „gintarinis miškas“, o prie tų gintarinių medžių prie vartų stovėjo iš medžio išdrožinėta močiutė, vienoj rankoj laikanti gintarinį kryžių, o kitą ranką uždėjusi ant savo žando, laukdama savo vaikų sugrįžtant. Prie jos buvo padėtas gintarinis rožinis, uždegta žvakutė.

Pagerbėme tėvelius ir
parapijietę

Tą patį sekmadienį mūsų parapijoje parapijietė Zita Malakauskienė šventė savo gimtadienį. Buvo surengtos gausios vaišės, vyko gražus bendravimas. Zitai įteikta daug gražių, vasaros spalvomis pražydusių žiedų. Parapijiečiai pasveikino Zitą ir palinkėjo jai daug sveikatos, energijos, saulėtų ir šypsenų kupinų dienų! Padėkota jai už nuoširdumą ir pagalbą parapijoje, sugiedota „Ilgiausių metų!“. Zita padėkojo visiems dalyviams už jai skirtą dėmesį šią jai svarbią dieną.

Tėvų dienos proga sveikinome savo parapijos tėvelius ir senelius, išsakėme nuoširdžius linkėjimus. Tebūna mūsų tėveliai ir seneliai apsupti vaikų ir anūkų meilės ir šilumos. O nuvykę į kapines pasimel-skime už jau mirusius tėvelius ir senelius.

Joninių šventė

Sekmadienis, birželio 19 d., mūsų parapijoje buvo skirtas ir Joni-

nių šventei. Kadangi mūsų parapijiečiai yra garbaus amžiaus ir nepajėgia nuvažiuoti į Pilėnų stovyklavietę Manchester, Michigan, kur š. m. šeštadienį, birželio 25 d., vyko pagrindinė Joninių šventė, parapijietis Stasys Šadeika sukrovė simbolinį laužą, ir taip Jonines atšventėme savo parapijoje. Prie „laužo“ buvo pastatytos tautiniais drabužiais papuoštos lėlės.

Turėjome paparčių. O prie laužo

skrajojo ragana, kuri visaip stengėsi nukreipti dėmesį, kad parapijiečiai negalėtų pastebėti besiskleidžiančio paparčio žiedo. Ieškojome ir ieškojome jo, bet niekas to stebuklingo paparčio žiedo nesurado. Tad toliau bendravome, dainavome linksmas, nuotaikingas dainas. Kadangi Jonų tarp mūsų nebuvo, prisiminėme mūsų parapijos jau amžinybėn iškeliavusius Jonus, Joanas ir Janinas.

Zita Skučienė skaitydama paskaitą apie lietuvių trėmimus į Sibirą.

Sukaktuvininė Zita Malakauskienė. Reginos Juškaitės-Švobienės nuotr.

Omaha, NE

Nežinia dėl Šv. Antano parapijos ateities

ALGIMANTAS ANTANĖLIS

Omaha lietuvių telkinyje vyko Šv. Antano parapijos klebono Frank Partusch išleistuvės, kurias surengė vietinė LB valdyba, po Mišių parapijos salėje buvo paruošti pusryčiai. Išleistuves vedė Eugenijus Radžiūnas, gražiai padėkojęs klebonui už jo pasiaukojimą mūsų parapijai. Choro

Kunigas Frank Partusch, Šv. Antano parapijos klebonas, tarė atsisveikinimo žodį. Algio Praičio nuotr.

padėką klebonui Partusch perskaitė choro vadovas Algis Totila. Moterų klubo vardu atsisveikino Irena Šarkaitė, „Aušros“ šokėjų vardu padėkojo Danguolė Antanėlytė, Omaha ir Šiaulių miesto draugystės vardu padėką tarė Gediminas Murauskas. Omaha LB pirmininkė Kristina Tonikaitė atsisveikino visų lietuvių vardu ir prašė kunigo nepamiršti aplankyti mūsų parapiją.

Kunigas Partusch mūsų parapijoje buvo labai gerbiamas. Jis gražiai bendravo su parapijiečiais, kiekvieną sekmadienį po Mišių ateidavo į svetainę pasikalbėti, pasivaišinti kavute ir pyragais.

Klebono atsisveikinimo žodis su parapijiečiais buvo labai skaudus, jis su ašaromis akyse apgailestavo, kad mūsų parapijos ateitis kabo ant plauko. Greitu laiku vyskupija turės posėdį, kurio metu paašiks mūsų parapijos ateitis.

...

Omaha lietuvių moterų klubas po lietuviškų Mišių paruošė lietuviškus pietus. Esant gražiam orui, apsilankė gražus skaičius pietautojų. Ta proga Omaha moterų klubas pristatė gražiai paruoštą lietuviškų valgių knygą. Tai daug darbo pareikalvusi, gražiai parengta receptų

knyga. Jaunajai kartai tikrai bus kuo didžiulis, kad jų mamos ir močiutės paliko jai lietuviško maisto tradicijas. Nuoširdi padėka skiriama Aldutei Agurkytei už jos įdėtą didelį darbą. Omaha lietuviai dėkoja vi-

soms moterims už jų įdėtą kruopštų darbą. Tikėkime, kad moterų klubas gyvuos dar ilgus metus.

Lietuviškų receptų knygą galima užsisakyti pas Aldutę Agurkytę tel. 1-402-504-1479.

Birželio mėnesį Florence vaikų darželyje vasaros programos „Global Expedition“ metu vaikus lietuvių liaudies šokių mokė muzikos mokytoja šiaulietė Jurgita Tučkutė. „Omaha World-Herald“ nuotr.

Cicero, IL

Vietoj bažnyčios – ligoninė

EDVARDAS ŠULAITIS

Birželio 26 d. mūsų tautiečiai, susirinkę į Šv. Antano parapijos bažnyčią lietuviškos pamaldoms, kurias visada laiko kun. dr. Kęstutis Trimakas ir kuris po to važiuoja į Brighton Park bažnyčią, nustebo prie altoriaus išvydę toje parapijoje tarnaujantį amerikietį kun. Keviną Feeney. Jis pavadavo kun. K. Trimaką, kuris penktadienį buvo nuvežtas į Loyola ligoninę operacijai. Nors šv. Mišios laikytos angliškai, maldos buvo skaitomos lietuviškai, lietuviškai giedojimo ir bažnytinis choras.

Kalbėta apie kun. K. Trimako bėdas

Kas atsitiko kun. Kęstučiui, po Mišių vykusioje sekmadieninėje popietėje papasakojo jo kaimynystėje gyvenanti visuomenininkė Marija Remienė. Ji sakė, kad penktadienį dvasiškį ištiko apendicito priepuolis. Nors kunigas kentė didelius skausmus, nuvežtas į ligoninės greitosios pagalbos skyrių jis turėjo išlaukti

apie 4 valandas, kol jį apžiūrėjo. Nustatyta, kad K. Trimakui reikia pašalinti apendicitą, kas tos pačios dienos naktį ir buvo atlikta.

Sekmadieninio lietuvių susibūrimo lankytojai pasirašė atviruke, skirtame ligoniui, linkėdami kuo greičiau pasveikti. M. Remienė sakė, kad buvo kreiptasi į kitus Čikagos ir jos apylinkių kunigus, kad pakeistų kun. K. Trimaką, tačiau lyg tyčia trys lietuviai dvasiškiai yra išvykę atostogų į Lietuvą ir niekas negalėjo pagelbėti. Todėl kreiptasi į amerikietį.

Pagerbta Jonė ir Jonas

Kadangi praėjusį savaitgalį buvo švenčiamos Joninės, susibūrimo metu pagerbti popietėje dalyvavusi viena iš jos vadovių Jonė Bobinienė ir „Draugo“ laikraštyje dirbantis ir dažnai lietuviškus įvykius Cicero bei kitur fotografuojantis Jonas Kuprys. Jiems jaunoji Kavaliauskaitė įteikė gėlių.

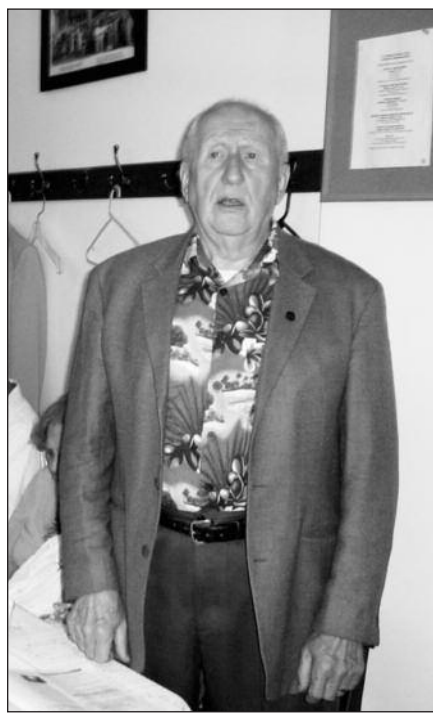
Buvo prisimintas ir sergantis Jonas Krumplys, kurį J. Bobinienė pasveikino visų Cicero lietuvių vardu ir palinkėjo greitai pasveikti.

Joninių proga per birželio 26 d. Cicero lietuvių susibūrimą buvo pagerbti ir gėlėmis apdovanoti Jonė Bobinienė ir Jonas Kuprys.

Cicero lietuvių choro vadovė ir vargonininkė Vilma Meilutytė į Cicero lietuvių sekmadienio popietę atėjo su savo naujagime Karile, galimas daiktas – būsima dainininkė.

Buvęs aktyvus Cicero lietuvių veikėjas Bronius Bikulčius, dabar gyvenantis Texas valstijoje, atvyko pavišėti į Čikagą ir apsilankė Cicero lietuvių sekmadienio popietėje. **Edvardo Šulaičio nuotr.**

Klebono gimtadienio minėjimas

Susirinkusieji taip pat pasirašė atviruke, linkėdami dabartiniam parapijos klebonui sėkmės gimtadienio proga. Popietę parapijos salėje buvo surengtas kun. S. Solis pagerbimo pobūvis, kuriame dalyvavo ir lietuviai (nupirko šakotį, pagamino sumuštinį), taip pagerbdami lietuviams palankų dvasininką.

Papasakojo apie amišų gyvenvietes

Sekmadieninių susibūrimų lankytoja Milda Šatienė papasakojo apie ne per toliausiai nuo Čikagos (pora valandų kelio) Indiana valstijoje įsikūrusias amišų bendruomenes.

Ten įsikūrę amerikiečiai nepripažįsta jokių technikos išradimų – nenaudoja elektros, automobilių ir kitų labai madingų priemonių. M. Šatienė kvietė nuvykti pas amišus ir pasižiūrėti, kaip gyvena civilizacijos naujovėmis ir išradimais nesinaudojantys žmonės. Ji padalijo iš tos vietovės atvežtą literatūrą.

Lankėsi B. Bikulčius

Į sekmadieninę popietę buvo atėjęs ir ilgametis Cicero gyventojas, buvęs visuomenės veikėjas Bronius Bikulčius, jau keleri metai gyvenantis šiltoje Texas valstijoje. Kadangi ten šiuo metu vyrauja dideli karščiai, jis kartu su žmona nusprendė kurį laiką pabūti Čikagoje, kur gyvena jo šeimos nariai.

Apie parapijos šimtmetį

Birutė Zalatorienė papasakojo apie ruošiamą Šv. Antano parapijos 100 metų minėjimą, kurio svarbiausiu renginiu vyks šį rudenį.

Vienas didesnių įvykių rugsėjo 17 d. „Crystal Sky“ pobūvių salėje (7941 w. 47 St. Lyons, IL). Bilietai į šį pokylį – 100 dol. vienam asmeniui. Atrodo, jog tokia kaina daug dalyvių nepatrauks.

Jubiliejinės šv. Mišios, dalyvaujant Čikagos arkivyskupui kardinolui Frances George, įvyks spalio 1 d. 3 val. p. p. Po šv. Mišių parapijos salėje vyks vaisės.

„Lietuvos vyčių“ 112-tos kuopos veikla

ANTANAS PAUŽUOLIS

Jau daug kartų spaudoje rašyta apie „Lietuvos vyčių“ veiklą, todėl šį kartą – apie šios organizacijos kažkada gausiausios 112-osios kuopos veiklą.

Kuopos nariai kas trys mėnesiai renkasi pastarimams parapijos salėje arba Seselių Kazimieriečių vienuolyno patalpose. Sumažėjus narių skaičiui, daugumai narių apsigyvenus tolimuose priemiesčiuose, suretėjo ir susirinkimai.

Norint pajavairinti susirinkimus ir praturtinti dalyvius naujomis mokslo, literatūros ir bendruomeninėmis žiniomis, anksčiau į susirinkimus būdavo kviečiami įvairių profesijų pranešėjai. Susirinkimai pradedami ir užbaigiami malda. Valdymui priklausantieji asmenys daro

pranešimus apie jiems pavestus darbus, taip pat aptariami ateities darbai.

Nėra užmiršti Lietuvos vargai. Šv. Kazimiero vienuolei ses. Theresei Papsis yra pavesta rūpintis lietuvių šalpa. Jau praėjo dveji metai, kaip 112 kuopa globoja neįgalų berniuką Daivarą Slavinską, turintį sunkumų su nugara ir naudojantį vežimėlį. Jis lanko Šv. Benedikto katalikų gimnaziją Alytuje. Seselė Therese kas metai surenka 360 dol. ir nusiunčia juos Daivarui. Šias pareigas ji atlieka ypač gerai. Yra ir daugiau vytičių, įsijungusių į visuomeninę veiklą. Nemažas skaičius kuopos narių talkina parapijai, dalyvauja parapijos chore, taip pat yra Vidurio apygardos „Lietuvos vyčių“ valdybos nariai.

Šių metų pradžioje 112-tos kuopos nariai dalyvavo Vidurio apygardos

susirinkime, kuris vyko „Seklyčios“ patalpose. Artėjant vasarai ir nevykstant susirinkimams, daug kuopos narių dalyvavo šio sezono veiklos užbaigime Šv. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje. Pasisvečiavimui vadovavo Regina Juškaitienė, padedant kitoms kuopos narėms.

Kuopos nariai taip pat dalyvavo mirusiųjų pagerbimo dienos pamaldose, vykusiose Šv. Kazimiero kapinėse. Pasibaigus pamaldoms, kuopos nariai lankė savo mirusių narių kapavietes. Maldas vedė kun. Augustinas Kulbis ir Robertas Rogers.

112-oji kuopa nelieta abejinga ir kitai lietuviškai veiklai. Daug jos narių dalyvauja Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos veikloje. Kai kurie nariai dalyvavo prelato Jono Urbono ir prof. dr. Kęstučio Trimako gimtadienių ir kunigystės jubiliejų pami-

nėjimuose.

Džiugu, kad 112-tos kuopos nariai įsteigė naują „Lietuvos vyčių“ kuopą Long Beach, IN apylinkėje, o Maria Deksnis apsiėmė eiti tos kuopos pirmininkės pareigas. Reikia taip pat pasidžiaugti, kad jos duktė Andrea jau nuo jaunystės dalyvauja vyčių veikloje.

Kiek didesnė kuopos narių išvyka laukia liepos pabaigoje į ruošiamą 98-tą metinį visų narių suvažiavimą Michigan City, IN, kuris prasidės liepos 27 ir baigsis 31 d. Suvažiavimą globoja tik ką įsisteigusi 158 kuopa. Norintys suvažiavime dalyvauti turi kreiptis laišku į Andrea Deksnis, 2201 Oriole Trail, Long Beach, IN, 46360.

Antanas Paužuolis – Lietuvos vyčių 112-tos kuopos valdybos narys.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Rako miškai – mūsų antri namai!

S. AUŠRA JASAITYTĖ-PETRY

Netikiu, kad jau vasara. Netikiu, kad mano, Olivijos ir Teriuko stovyklos reikmenys užėmė visus namus. Vos įėjus pro garažo duris, – palapinės, lovos, lagaminai.

Išvažiuojame sekmadienį, liepos 3 d. Važiuojame į savo antrus namus – Rako miškus. Iš darbo grįžta mano vyras Terry, ir jo veide matyti pavardumas. Jam skaudu, kad mes trims savaitėms išvažiuojame ir jį vieną paliekame. Jis taip pat norėtų važiuoti. Bet dėl darbo negali. Pats yra skautas, augdamas stovyklavo amerikiečių skautų stovykloje Owasippe, kuri yra netoli mūsų Rako stovyklos. Jo širdis priklauso Rako miškams.

Pakuojamės trise. Ruošiamės stovykloms. Kaip jau minėjau, šiais metais, stovyklausime tris savaites. Teriukas ir aš turėjome pasilikti dar ir ketvirtai Gintaro/Ažuolo vadovų mokyklai, deja, dėl mažo užsiregistravusių stovyklautojų skaičiaus vadovų mokykla atšaukta.

Pirmoji stovykla – Paskiltininkų kursai yra ruošiami Čikagos tuntu

Įvažiuavus pro stovyklos vartus, stovi paminklas, kurį reikia remontuoti.

Naujas „Aušros vartų“ pastovyklės šulinys, tik dar reikia jį nudažyti.

skautams ir skautėms nuo 11 iki 13 metų amžiaus. Šioje stovykloje aš būsiu vyriausioji šeiminkė, Teriukas, jau baigęs šiuos kursus, vadovaus, o Olivija bus kursantė. Šie jos pirmieji metai kursuose.

Tos trys savaitės labai greitai prabėgs. Visi – jauni ir nebejauni – stovyklautojai kasmet suvažiuoja stovyklauti į šiuos gražius miškus. Rako miškai – mūsų antri namai.

Įsivaizduokite, kad sėdite prie laužo. Skautai gražiai dainuoja lietuviškas skautiškas, patriotiškas, liaudies dainas. Skamba miškas. Ataidi aidas. Į žvaigždėtą dangų kyla laužo kibirkštys. Skautai ruošia vaidinimus. Džiaugsmas. Tyla.

Atsikeliate ryte, miške pasigirsta laukinių kalakutų balsas, varlių kurkimas. Šviežias oras. Vilkiukai, jauniausi mūsų skautukai, jau atsibudę – girdėti jų džiaugsmingi balsai. Švilpukas – laikas pusryčiams. Skautės ir skautai taku eina į „Lituanicos“ virtuvę pavalgyti skanių pusryčių. Girdėti lietuviška kalba. Jaunimas juokiasi.

Gal Jūsų anūkai, dukros, sūnūs ar kiti jums yra pasakoję apie mūsų Rako miškus, mūsų stovyklą, mūsų antrus namus? Gal Jūs stovyklavote šiuose miškuose? Prisimenate, kaip buvo smagu? Gal čia sutikote savo pirmąją meilę?

Čikagos lietuvių skautų tuntas šiuose miškuose stovyklauja jau daugiau nei 50 metų. Pastatai seni. Jei esate kada stovyklavę, turbūt prisimenate tuos pastatus. Jie vis dar ten stovi. Nors jie yra prižiūrėti, jiems reikia remonto. Juos reikia atnaujinti, suremontuoti, kai kuriuos perstatyti, kad mūsų lietuviškas skautiškas atžalynas galėtų tuose miškuose stovyklauti ilgus metus. Remonto reikia, kad namai būtų gražūs ir saugūs.

Remonto darbai Rake vyksta visuomet. Šiais metais Nerijos jūrų skaučių tuntas pasistatė naują prausyklų pastatą. Žinoma, sesės smarkiai dirbo, ilgai taupė pinigus, kad galėtų šį darbą atlikti. Jos surengė „garage sale“, rinko aukas, o kur dar Kaziuko mugė ir kiti vajai! Tų pastangų dėka jos surinko pakankamai lėšų perstatyti savo prausyklų pastatą.

Dėkojame Arvydui Kielai, kuris paaukėjo reikmenų naujam „Aušros vartų“ pastovyklės menės ir virtuvės stogui. Rudenį grupė skautų ir draugų kartu su Arvydu paskyrė savo laisvą laiką, nuvažiavo į Raką ir uždengė naują stogą. Todėl dabar mūsų jaunos šeimos gali jaustis saugios.

„Aušros vartų/Kernavės“ tunto Kernavės pastovyklėje dažo, daro remontą Lintakų šeima bei kiti sesės ir broliai. Po šios vasaros stovyklos ant vonios pastato turėtų būti uždėtas naujas stogas. Praėjusią vasarą tiek lijo, kad lietus per lubas bėgo. Ar tai – saugu? Ne. Bet netrukus tai bus pataisyta.

Dėkojame Lietuvų Fondui, kuris Kernavės pastovyklės remontui

„Aušros vartų“ pastovyklės prausyklų pastatas.

Sutvarkyti lauko dušai „Aušros vartų“ pastovyklėje.

J.v.s. Taiydos Chiapettos nuotr.

paskyrė 4,000 dol. Kernavės virtuvės sienos smenga į smėlį, todėl kažkada ir tai reikės pataisyti. 4,000 dol. – tik pradžia. Suremontuoti ir uždengti prausyklų pastatą kainuos 7,200 dol. Iš viso pastovyklės remontas kainuos apie 16,000 dol.

„Lituanicoje“ tas pats – kiek jėgos ir lėšos leidžia, remontai vyksta. Reikia pataisyti virtuvės pastatą, kad kai lyja, lietus nepaliestų sienos, kuri jau pradėjo pūti. Juk „Lituanicos“ virtuvėje visi valgo, ji yra pagrindinė stovyklos virtuvė. Stalai jau seni, reikia naujų. Naujų, tvirtų stalų kaina – 200 dol. Stovyklai reikia bent šešių. Pastovyklėje daug darbo. Ginutis Matutis ir kiti ten nuvažiuoja ir taiso – remontuoja, kiek gali.

Š. m. birželio 10 d. brolis Dainius Petronis su draugu nuvyko į Raką ir suremontavo „Aušros vartų“ pastovyklėje esančius lauko dušus ir šulinį. Dėkojame jiems už tokį didelį darbą.

Bet ir vėl – tai tik pradžia. Būtinai reikia naujo prausyklų pastato ir sepsinės sistemos. Nors ir laukia didelės išlaidos, sutvarkyti reikia, nes čia stovyklauja mūsų jaunos šeimos.

O juk be remonto dar yra Michigan valstijos žemės mokesčiai. Kas jį moka? Kaip Rakas išsilaiko? Daugelio šeimų, kurios aukoja pinigų šiems remontams, dėka. Lietuvų Fondo bei kitų, kurie mums skiria pinigų, kad stovykla būtų mūsų jaunimui saugi, kad jis galėtų stovyklauti, dėka. Brolių ir sesių, kurie randa būdų surinkti lėšas remontams ir valstybinius mokesčius sumokėti, dėka. Bet to negana.

Esant tokiai ekonomikos padėčiai, yra sunku prašyti svetimų pinigų, sunku prašyti aukų. Bet norint išlaikyti labai gražią stovyklą, mums reikia Jūsų pagalbos. Rakas yra Čikagos lietuvių skautų, lietuviško jaunimo, mūsų tautos atžalyno antri namai. Čia skautukai ir skautukės atvažiuoja pasidžiaugti Dievo duota gražia gamta, užmegzti naujas lietuviškas draugystes, patobulinti savo

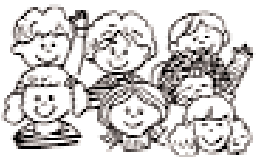
lietuvišką skautamokslį. Kaip tai galime iš jų atimti? Jei norime išlaikyti savo stovyklą, prašome Jūsų pagalbos, paramos, kad toliau mūsų lietuviškas skautiškas atžalynas galėtų saugiai ir smagiai stovyklauti. Paremkite mus!

Rako stovykla turi administraciją, kuriai vadovauja j.v.s. fil. Taiyda Chiapetta. Sesė Taiyda bei kiti administracijos nariai vis suka galvas, kaip galima surinkti lėšas, norint išlaikyti, suremontuoti mūsų Rako stovyklą. Mikužių šeima, 2009 m. pavasarį surengė lėšų telkimo vaju, pavadintą „Rock on for Rakas“, į kurį buvo sukviesta visa apylinkės visuomenė. Vajus pavyko, bet ne tiek, kad galėtumėme pastatus remontuoti. Yra galvojama ir apie kitus vajus. Surinkti lėšas užtruks ilgai. O kol bus surinkta pakankamai lėšų, ateis eilė kitiems remontams, ir reikės dar daugiau lėšų. Tad, gerbiamieji skaitytojai, prašome Jūsų finansinės pagalbos. Jei galite, padėkite mums išlaikyti mūsų antrus namus, mūsų mylimus Rako miškus, kad Čikagos lietuvių skautai ir skautės ir toliau galėtų ten linksmai ir saugiai stovyklauti.

Jei norite paaukoti Rako stovyklos remontui, aukas galite siųsti Rako administracijos izdininkui: Aras Lintakas, 3509 Rosemead, Brookfield, IL 60513.

Jei norite aplankyti Raką, pamatyti gražius Rako miškus, atvažiuokite. Šią vasarą Rako stovykla vyksta nuo liepos 9 iki liepos 23 d. Kviečiame atvažiuoti per didįjį savaitgalį liepos 16–17 dienomis ir su mumis pabendrauti. Informaciją apie svečių apsilankymą galite rasti stovyklos tinklalapyje www.rakas.org. Apsilankę pamatysite, kodėl Čikagos lietuviai skautai myli Rako miškus. Pamatysite, kiek džiaugsmo ten patiriame. Atvažiuokite, lauksime Jūsų.

S. Aušra Jasaitytė-Petry – „Aušros vartų/Kernavės“ tunto tuntininkė.

„DRAUGO“ LIETUVIUKAI

Redaktorė Laima Apanavičienė • El. paštas: laimaa@hotmail.com

Filmo „Super 8“ aprašymas ir įvertinimas

GYTIS IR ANDRIUS KRIAUCIŪNAI

Labas visiems kino mėgėjams. Mes vėl žiūrėjome kino filmą ir jį aprašome. Šį kartą truputį buvo kitaip – filmą žiūrėjome Lietuvoje. Koks skirtumas? Geresnė kino salė – sėdynės patogesnės ir akustika geresnė. Taip pat bilietai ir maistas perkami toje pačioje vietoje. Įdomu – kai perki bilietus, gauni pasirinkti, kur nori sėdėti, taip kaip spektaklyje ar sporto varžybose. Perkant saldaičius, pasveria kiek nori ir galima nusipirkti įvairiausių rūšių. O tėvui patiko, kad galėjo alaus nusipirkti.

Apie ką šis filmas?

Andrius: Filmas yra apie grupę vaikų, kurie kūrė filmą konkursui. Direktorius yra toks stambesnis vaikas. Vieną naktį jie filmuoja sceną prie traukinio bėgių. Baigiant sceną, jie pamato, kad atvažiuoja traukinys. Vienas vaikas apsisuko ir mato, kad baltas sunkvežimis važiuoja greitai, pasisuka ant bėgių ir važiuoja tiesiai į traukinį.

Kadras iš kino filmo. (Jackson Lamb – aktorius Kyle Chandler).

www.marvel.com nuotr.

Gytis: Truputį papildysiu. Filmas, kurį vaikai filmuoja, yra apie zombius, bet tai nėra labai svarbu. Tęsiant Andriaus pasakojimą, traukinys susiduria su mašina ir nukrenta nuo bėgių. Išgašdinti vaikai išsilaksto, ieškodami, kur pasislėpti nuo sprogstančio traukinio. Kai viskas apimsta, pagrindinis aktorius išgirsta ir pamato, kad viename vagono stogas nuo sprogo išlekia į viršų, ir kažkas iš jo išlekia. Greitai po šio

įvykio iš miestelio dingsta šunys, mieste nelieta elektros. Jeigu norite sužinoti, ką vaikai sužinos ir ar sugrius miestas, teks žiūrėti filmą.

Ar filme vaidina žinomi aktoriai?

Gytis: Kadangi filme vaidina daug vaikų, žinomų aktorių nėra daug. Pagrindinį vaidmenį atlieka Joel Courtney (Joseph Lamb), vaidina Kyle Chandler (Jackson Lamb), ir Glynn Turman (dr. Woodward).

Andrius: Pridėsiu, kad dar vaidina aktoriai Ron Eldrad (Louis Dainard), Elle Fanning (Alice Dainard), Micheal Hitchcock (Deputy Rosko). Taip pat prodiuseris Steven Spielberg.

Kas labiausia patiko ?

Andrius: Man labiausia patiko įvykęs traukinio sprogimas, todėl kad tuo metu buvo daug veiksmo. Aplamai man visas filmas patiko.

Gytis: Man tai visa pasaka patiko. Taip pat patiko mintis, kad mes žiūrime kaip filmuojamas filmas – tai truputį juokinga. Aktoriai irgi labai gerai atliko savo vaidmenis.

Kas nepatiko?

Gytis: Vienintelis dalykas, kuris man nepatiko – kartais buvo per garsu, ir truputį pradėjo skaudėti ausis. Išskyrus tai, man viskas patiko.

Andrius: Man viskas patiko.

Kam siūlyčiau pažiūrėti šį filmą?

Andrius: Siūlyčiau šį filmą pamatyti vaikams nuo trylikos metų ir suaugusiems iki penkiasdešimties.

Gytis: Kadangi yra truputis keiksmažodžių, aš siūlyčiau šį filmą žiūrėti nuo keturiolikos metų, iki gal septyniadesimt metų. Taip pat žmonėms, mėgstantiems veiksmą ir nuotykius.

Ar verta filmą žiūrėti teatre, ar geriau išsinuomoti?

Gytis: Aš manau, kad šį filmą verta žiūrėti kino teatre, bet jeigu jūs esate taupūs, tada filmą žiūrėkite namuose. Vertinčiau šį filmą 9.5 žvaigždutėmis iš 10.

Andrius: Manau, kad kino teatre yra pakankamai gerai žiūrėti. Aš taip pat vertinčiau šį filmą 9.5 žvaigždutėmis iš 10.

Kokia spalva reikėtų piešti laimę?
Balta – jei pieši angelo sparnus,
Ryškiai raudona – jeigu karštą meilę,
Geltona – saulės spindulius karštus.

Žydra spalva nupieši giedrą dangų,
Vaivorykštės spalvom – linksmus vaikus,
Žalia – medelį, augantį po langu,
Ruda – savus, jaukius, šiltus namus.

(Kęstutis Bleikaitis „Spalvos“)

Ryškiausi metų laikai

Kartą mokytoja pasakė, kad mes turime išvaizduoti, jog esame paukščiai ir parašyti savo svajones. Aš iškart supratau, jog norėčiau pamatyti visus keturis metų laikus – tokius, kokie būna Lietuvoje. Nieko nelaukusi palinkau prie balto popieriaus lapo ir leidau savo mintims skristi.

Jeigu aš būčiau paukštis, pakilčiau į žydrą dangų. Susiliečiau su vėju ir skrisčiau taip greit, kad net nepavytų žaismingi saulės spinduliai.

Atėjus pavasariui, stebėčiau, kaip tyliai skleidžiasi medžių pumpurai, klausyčiau, kaip iš po žemių kalasi pirmieji žolės daigai.

Atėjus vasarai, skrisčiau prie

gražiausių pasaulyje gėlių: rugiagėlių, bijūnų ir saulučių, aplankyčiau ošiančią Baltijos jūrą.

Atėjus rudeniiui stebėčiau, kaip mano kraštą užkloja margaspalviai lapai.

Sulaukusi žiemos mėgaučiausi kiekvienos gležnos snaižės nukritimu ant mano skruosto.

Ar jūs matėte gražesnę kraštą? Aš nemačiau.

Bet gaila, aš – ne paukštis. Mano svajonės ir mintys liks balto lapo popieriuje.

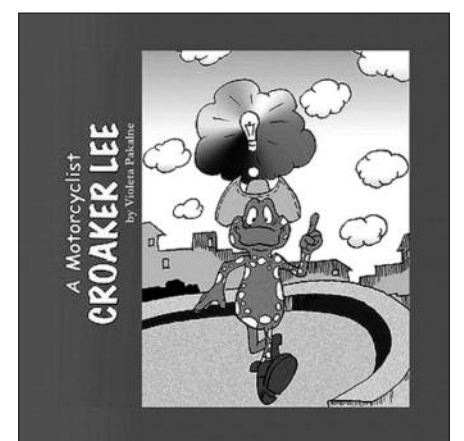
Kornelija Mikužytė (9 m.)
„Švyturiuko“ lituanistinė mokykla (Jungtinė Karalystė)
URM Lietuvoje

„A Motorcyclist Croaker Lee“

Neseniai pasirodė nauja Violetos Pakalne (Pakalniškienės) knyga vaikams „A Motorcyclist Croaker Lee“ anglų kalba. Tai jau ne pirma pedagogė, poetės ir rašytojos knyga, kuri išleista Amerikoje. Prieš keletą metų ji yra išleidusi savo knygelę ir kompaktinę plokštelę vaikams „Mažoji pasakoriaus kraitelė“.

Rašyti Violeta pradėjo dar besimokydama mokykloje – rašė į mokyklos sienlakraštį, kūrė scenarijus mokyklos ir miesto šventėms, jos rašiniai buvo spausdinami respublikiniuose leidiniuose „Genys“, „Moksleivis“. Atvykusi į JAV V. Pakalniškienė neapleido kūrybos. Jau dvylika metų ji – JAV lietuvių rašytojų draugijos narė, dalyvauja rašytojų susirinkimuose, susitikimuose, skaitymuose ir ... rašo.

Nauja rašytojos knyga – tai ne nuoramos ir žingeidais varliuko Lee ir berniuko Mike istorija. Ko tik nenutinka varliukui – tai jis po mašina, tai į lignonę patenka. Čia ir susi-

pažįsta su Mike. O kas buvo toliau, sužinosite perskaitę knygutę „A Motorcyclist Croaker Lee“, kurią galite išigyti internetinėse svetainėse www.amazon.com; www.authorhouse.com arba www.barnesandnoble.com

Leidinių nuotaikingais piešiniais iliustravo dailininkas iš Lietuvos Kęstutis Šileika. Gero Jums skaitymo.

Redaktorė

Aplankykite Balzeko lietuvių kultūros muziejuje

(6500 S. Pulaski Rd, Chicago, IL 60629)

veikiančią vaikų piešinių parodą „Nepalaužta dvasia“ („Hope and Spirit“).

Paroda veiks iki rugpjūčio mėn. pabaigos.

Visų vaikų piešinius galite pamatyti muziejaus tinklalapyje

www.balzekasmuseum.org

Ten pat veikia labai įdomi istorinė paroda „Smurto kronika“ Muziejus dirba pirmadieniais – penktadieniai nuo 10 val. r. iki 4 val. p p. Daugiau informacijos tel. 773-582-6500.

D. Stončiūtė-Kuolienė: pirmas pavasaris V. K. Jonyno galerijoje

VIDA MAŽRIMIENĖ

Freiburg meno mokyklos ikūrėjas V. K. Jonynas, 1951 m. išvykęs į JAV, kūrė vitražus, skulptūras, apipavidalino ir iliustravo knygas. Per 200 jo įvykdytų monumentalųjų dailės užsakymų JAV, Australijoje, Europoje – ligi šiol yra neišsemiami lietuvių kūrybos aruodai vakarietiškoje aplinkoje.

Danguolė Stončiūtė-Kuolienė parodos „Ieškojimai ir atradimai“ V. K. Jonyno galerijoje metu.

Druskininkietis.lt nuotr.

Dailininko ryšiai su Adomu Galdiku, Kazimieru Žoromskiu, Kaziu Varneliu, Adolfu Valeška, Albinu Elskumi klojo pamatus ir naujos dailininkų kartos bendrystei, todėl nenuostabu, kad V. K. Jonyno galerijoje nuolat vykstančios pasaulio lietuvių kūrybos parodos yra galerijos veiklos *motto*. Čia buvo rodyti Adomo Galdiko, Magdalenos Birutės Stankūnienės, Aldonos Pečiūrienės (JAV), Vaclavo Rato-Rataiskio (Australija) darbai įtikino, kaip tai svarbu.

Iš tolimų kraštų į galeriją užsukantys lietuviai dėkodavo už galimybę savo tėvų žemėje matyti į lietuvišką meno tėkmę įsiliejusią išeivijos dailę.

Kai šiemet M. K. Čiurlionio miestas dabinosi pavasario žiedais, Chicago gimusi lietuvių dailininkė Danguolė Stončiūtė-Kuolienė (Danguolė Stončius Kuolas) savo parodai „Ieškojimai ir atradimai“ iš tolimos

Massachusetts valstijos JAV į V. K. Jonyno galeriją atgabeno išpūdingą 24 spalvotų holografijos technika atliktų grafikos darbų rinkinį. Pamatęs garbiosios viešnios kūrinių „Pirmasis pavasaris“, kažkas iš galerijos darbuotojų džiaugsmingai šūktelėjo: „Tebūnie tai pirmasis pavasaris V. K. Jonyno galerijoje!“

Sugestyviai išstartas pavadinimas įgavo ir kitą prasmę – pradėta galvoti apie Amerikoje gimusios lietuvių dailininkų kartos bendras parodas, gilesnius ryšius Lietuvos meno erdvėse.

Nuo Chicago, New York, Boston, Los Angeles iki Lietuvos

D. Stončiūtė-Kuolienė meno keliu pasuko gyvendama Chicago, pirmas jos grafikos dėstytojas buvo žymus lietuvių dailininkas Viktoras Petravičius. Baigusi grafiką Mundelein College Čikagoje, toliau studijavo School of Art Institute of Chicago ir State University of New York.

Šiuo metu gyvena Cohasset, MA ir dirba savo grafikos dirbtuvėje. Ji suruošė personalines parodas Chicago, Toronto, Boston, Los Angeles, Cleveland, Kennebunkport, Cohasset, Panevėžyje. Dalyvaudama konkursinėse parodose Center for Contemporary Printmaking, International Print Biennial, Norwalk CT; Art Complex Museum, Duxbury, MA, Fuller Art Museum, Brocton, MA; Whistler House Museum, Lowell, MA, Čikagos M. K. Čiurlionio galerijos 50-mečio parodoje, ne kartą tapo pirmųjų premijų laureate.

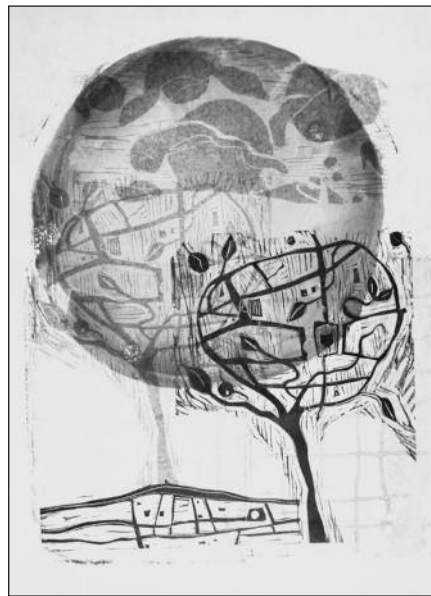
Dailininkei suteiktas „Artist in Residence“, South Shore Art Center, Cohasset, MA, vardas, ji priklauso Boston Printmakers vertinimo komisijos draugijai ir dalyvauja jų rengiamose parodose. Danguolė Stončiūtė-Kuolienė yra Lietuvoje išleistos knygos „Šiuolaikinė lietuvių dailė JAV: dabarties dialogai“ bei šiemet Vilniaus „Arkos“ galerijoje vykusios Amerikos lietuvių kūrybos parodos „Lietuvai – su meile...“ dalyvė.

Į Lietuvą ją atvedė noras ne tik parodyti savo kūrybą. Čia dailininkė aplankė ir Vilniuje gyvenantį sūnų Aidą, sukūrusį šeimą su Druskinin-

kų moterų klubo „Lions“ narės Laimos Stankevičienės dukra Kristina. Į V. K. Jonyno galeriją parodos atidarymo dieną sugužėjo ne tik dailininkę norinčios pasveikinti „Lions“ ir „Gabijos“ klubo narės, bet ir svečiai iš visos Lietuvos.

Postmodernistinis būties alsavimas

Iš užjūrių atkeliavę D. Stončiūtės-Kuolienės darbai alsuoja postmodernistinėmis būties aiškinimais. Tikroviškos gyvenimo realijos tarsi išgryninamos, paliekami atskiri ženklai, kuriuose atgyja istorija ir daktis, nežemiškos ir žemiškos civilizacijos, poetinės jausenos. Heideggeris „Būtyje ir laike“ teigė, kad žmogiškasis buvimas pasaulyje būdas yra tam tikras būties supratimas, įgyjamas peržengiant vis naujas suvokimo pakopas.

Danguolė Stončiūtė-Kuolienė „Toluemoje“.

D. Stončiūtės-Kuolienės kūrybiniai regėjimai, ėjimas pažinimo link skleidžiasi intuityviai, be išankstinio apgalvoto plano. „Tai, kas mane paveikia tuo metu, kai pradėdu kurti – žodžiais nenusakoma, – pasakoja dailininkė. – Įsilieju į kūrinių atlikimo eigą, tuo gyvenu ir visa tai įkūniu užbaigtame kūrinyje. Piešiu, rašau plokštes, ruošiu rašalą spalvoms, spausdinu...“

Kai kūrinys jau atspausdintas,

tai – pabaiga, nieko nebenoriu ir nebegaliu keisti. Einu prie kito projekto. Savo kūrybos neanalizuoju, palieku tai žiūrovui. Gal ir man jis pasakos, ką matė?”

Tarsi vitražo gabaliukai

O žiūrovui šalia šių spalvingų, įkvėpimo kupinų darbų, išikūrusių V. K. Jonyno vitražo „Fatima“ kaiminystėje, tikrai yra kas veikti. Kupini paslapties motyvai – kelia susidomėjimą, pažyra parodų salėje tarsi vitražo gabaliukai kur nors Wilton Dievo motinos katedroje, žaidžia ramos karoliukais lietuviškoje pievoje, kyla žvaigždėtu dangumi, siūbuoja pušų viršūnėmis. Gal Lietuvos ilgesys, o gal tiesiog nuojautos padiktavo dailininkei tokį sprendimą?

Jos darbuose jauti čiurlioniškų sonatų gausmą, lietuviško pajūrio žarstomo smėlio atspalvius, artėjančios audros nuojautas. Tykiai atslūkinančios sutemos, išsiliejusios grafikoje sodria mėlyna spalva, vėl sukuria kitas nuotaikas – gal prisiminus lietuviškos dainos posmą, gal keliaujant neaprepiamais Amerikos meridianais, kur nors Santa Fe ar Michigan ežero pakrantėmis, niekad nemiegančiu Miami...

Dekoratyvios plokštumos liejasi lakštuose vis naujais pavidalais, kompozicijų ir ritmo sąskambiais, gyva, judria materijos abstrakcija. Pasak Jose Ortega y Gasseto, naujesiems menininkams svarbu išplėsti meno pasaulį vaizduotės sukurtoomis sąlygiškomis formomis, simboliais ir metaforomis. D. Stončiūtės-Kuolienės kūryba lakoniškomis formomis įsilieja į mūsų pasaulį, spinduliuoja amžinosiomis vertybėmis.

Čia nėra vietos šešėliui, kurį William Blake pavadino slopinama aistra kūrybai, atvirksčiai – čia alsuoja ekspresija ir gyvybingumas, viltis ir gerumas. Užvėręs galerijos duris, pasidžiaugi, kad mūsų tautos meno medis nenunyko, kad ošia ir žaliuoja plačiašakiais vainikais pasaulio platumose.

Vida Mažrimienė – Druskininkų V. K. Jonyno galerijos vedėja, menotyrininkė, Lietuvos dailininkų sąjungos narė.

Pacific Boyschoir vieši Lietuvoje

Žinomo Lietuvoje „Ažuoliuko“ choro vyrų kamerinė grupė birželio 29 d. Kongresų rūmuose su Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru ir Pacific Boyschoir iš JAV atliko M. Durufle „Requiem“, o liepos 7–9 dienomis choras iš California dalyvaus

Pažaislio festivalio renginiuose.

Pacific Boyschoir mokykla buvo įkurta 1998 m. Šiuo metu mokyklą sudaro septyni chorai, kuriuose dainuoja daugiau nei 150 berniukų. Per trumpą laiką chorai pelnė pripažinimą tarp pasaulio berniukų chorų ir

yra vertinami dėl gražaus skambesio, muzikalumo, puikios frazuotės ir talentingų solistų. Berniukai dainuoja platų repertuarą nuo J. S. Bach kantatų iki afroamerikietiškoji spiričiulių, nuo W. A. Mozart motetų iki miuziklų.

Choras daug koncertuoja ne tik „a-capella“, bet ir dalyvauja stambių koncertinių programų projektuose, nuolat rengia koncertines keliones visame pasaulyje. Vieni svarbiausių šio choro praėjusių metų koncertų buvo J. S. Bach „Mato Pasijos“ atlikimas su ansambliu „American Bach Soloists“ bei Amerikos jaunimo orkestru, rusų muzikos koncertas su garsiu Rusijos baritonu Dmitrij Chvorostovskij ir Maskvos kameriniu orkestru.

Choro vadovas ir dirigentas Kevin Fox dainavo berniukų choruose nuo aštuonerių metų. Jis yra baigęs muzikos bei ekonomikos studijas Connecticut, vėliau studijavo Oxford University (Anglija) ir Westminster Choir College (Princeton, NJ). K. Fox

vadovavo įvairiems chorams bei pats dainavo ansamblyje „American Bach Soloists“ ir San Francisco baroko filharmonijos chore. Jam perėmus California berniukų choro vadovavimą kolektyve buvo šeši choristai. Talentingo vadovo dėka mokykla neįtikėtina išaugo, o jos auklėtinių balsų klausosi viso pasaulio muzikos mylėtojai.

Pažaislio muzikos festivaliui parengta California berniukų choro programa – tarsi vizitinė kortelė, skiriama pirmai pažinčiai. Joje klausytojai išgirs įvairiausių stilių ir epochų muziką. Prasiidėjusi renesanso ir baroko chorinės muzikos meistrų opusais programa netikėtai pasuks link rusiškojo romantizmo kupinos S. Rachmaninov liturginės muzikos ir pabaigoje suspindės ryškiomis bei emocijomis afroamerikietiškojo spiričiuelio spalvomis.

„Draugo“ info

Paruošta pagal lietuvišką spaudą

„Pacific Boyschoir“ iš Oakland, CA šiuo metu vieši Lietuvoje. www.oeps.org nuotr.

Paruošė Nijolė Nausėdienė • El. paštas: nausediene@aol.com

MŪSŲ STALUI

Pajvairinkime iškylų maistą

Tradicinę vasaros pramogą – šeimyninę iškylą ar gegužinę gamtoje – galima be vargo paversti įdomia kulinarine kelione. Juk paprastai restoranuose gardžiuojamės skaniausiais patiekalais iš įvairiausių pasaulio šalių, tad pabandykite šį bei tą pritaikyti ir savuose renginiuose gamtoje.

Vaisės, pagamintos ant žarijų, būna ypač skanios ir kvapnios, todėl iškylose, gegužinėse jos yra mėgstamos visuose pasaulio kampeliuose. Skiriasi tik gaminami patiekalai. Pavyzdžiui, tajų (Tailando) šventė neįsivaizduojama be poros ant iešmų keptų skėrių, vietnamiečiai su pasitenkinimu valgo gyvates, vokiečiai išvykos į gamtą neįsivaizduoja be kiaulienos šonkaulių ir sultingų dešrelių, o amerikiečiai į gamtą vyksta su puriomis mėsainių bandelėmis bei mėsa kepsniams (*hamburgers*).

Prancūziški krepšeliai užkandai

Gryname ore populiariausi patiekalai yra tie, kuriuos galima suvalgyti greitai ir be šakučių. Todėl šalia supjaustytų šviežių daržovių su padažais padėkite ant stalo paprasčiausių vieno kashnio sumuštinių, vėrinukų ir konditerinių krepšelių su įvairiais įdarais.

Vaikai su malonumu suvalgys su bet kokia dešra pagamintus sumuštinius, papuoštus šviežio agurko ir virto kiaušinio griežinėliais. Tėčiams vieno kashnio sumuštinius galima paruošti iš juodos duonos ir silkės, apibarstytos labai smulkiai pjaustytais svogūnų laiškais, o mokytes patariama nudžiuginti mažučiais iešmeliais, ant kurių bus suverti, pavyzdžiui, „Mozzarella“ sūrio kvadratėliai ir mažučiai pomidorukai.

Paruoškite ir prancūziškų konditerinių krepšelių su įdaru. Krepšelių galima nusipirkti parduotuvėse. Dalį krepšelių įdarykite varške, sumaišyta su druska ir kapotais krapais, paruoškite agurkų griežinėliu. Į kitus

krepšelius įkrėskite tarkuoto sūrio su majonezu ir česnaku, ant viršaus uždėkite virto kiaušinio griežinėli.

Gruziniški šašlykai ar azijietiška vištiena

Tradicinis kiekvienos iškylas patiekalas – ant žarijų kepta mėsa. Vienose šalyse ji kepama ant grotelių, kitose – verinama ant iešmų.

Jeigu norėsite pagaminti gruzinišką šašlyką, supjaustykite mėsą stambiais gabalėliais, jei uzbekišką –

(krūtinėlė kietoka ir sausa). Atskirkite mėsą nuo kaulų, nuimkite odele ir supjaustykite gabaliukais. Po to užmarinuokite juos su druska, pipirais, rozmarinu, česnaku arba – sojų padažu ir aliejumi.

Skandinaviška žuvis su krapais

Iškylas gamtoje žavesys yra tas, kad kvapniuose dūmuose galima paruošti beveik visus produktus – nuo dešrelių ir paprastutės kiaulienos iki

mėsos gabaliukai turi būti nedideli. Ruošiant avienu, į marinatą be augalinio aliejaus, druskos, juodųjų pipirų, dar dedama rozmarino, kalendros, česnako ir kumino (*cumin*); versieną galima pagardinti aitriaisiais prieskoniais, o vištienai ir kiaulienai labai tinka paprika. Jei abejojate mėsos minkštumu, įpilkite į marinatą rūgštis. Tik ne acto, o vaisių sulčių (citrinų, apelsinų, granatų, ananasų) arba rauginto pieno produktų (kefiro, pieno išrūgų). Neverkite kartu su šašlykais ant iešmų pomidorų, paprikų ir svogūnų, nes daržovės iškepa greičiau.

Jei gaminsite vištieną pagal azijietišką receptą, nupirkite šlaunelių

žuvies ir keptos duonos. Tačiau jei norite iš tikrųjų nustebinti savo artimuosius, pagaminkite jiems ką nors neįprasta, pavyzdžiui, gravlaksą (*gravlax* arba *gravad lax*). Taip vadinamas pagrindinis iškylų gamtoje patiekalas Skandinavijoje – laiša, marinuota su krapais ir cukrumi. Šis receptas žinomas dar nuo viduramžių, tiesa, senovėje žuvį dėl geresnės fermentacijos užkasdavo į smėlį (grav – „kapas“, laks – „lašiša“). Mūsų dienomis laiša „nelaidojama“, o tiesiog vieną naktį prieš išvyką palaikoma šaldytuve.

Norėdami pagaminti gravlaksą, smulkiai sukupokite du didelius ryšelius krapų ir sumaišykite su šaukš-

tu rudojo cukraus, 2 šaukštais jūros druskos, baltaisiais pipirais ir taurele konjako, brendžiu. Šiuo mišiniu įtrinkite laišą, įvyniokite ją į plėvelę ir palikite nakčiai šaldytuve. Prieš gamindami, supjaustykite žuvį kubeliais ir kepkite šašlykinėje arba suspaudę žuvį tarp dviejų grotelių.

Desertas, ruoštas gamtoje

Gamtoje juk neiškepsite torto ar sausainių, užtat galite pagaminti šokolado *fondue*. Tam tereikia smulkiai sulaužyti plytelę šokolado ir ištirpinti ją kartu su grietinėle moliniame puodelyje, pastatytame ant žarijų. Svečiai galės į šokolado masę pamirkyti bananų gabalėlius ar braškes ir mėgautis desertu.

Dar vienas lengvas saldaus patiekalo variantas – vaisiai, kepti kepsninėje. Ant iešmelių galima pakepti įvairiausių vaisių: obuolių, ananasų, kriausių. Tik iš pradžių užmarinuokite juos meduje, kokosų piene arba aliejuje su cukrumi ir cinamonu.

Paruoškite bananų *flambe*. Kiekvieną vaisių, nenulupdami žievės, perpjaukite išilgai ir padėkite ant kepsninės grotelių minkštumu žemyn. Po to appekite iš kitos pusės – apverskite ir apibarstykite cukrumi, sumaišytu su cinamonu. Kai tik cukrus karamelizuosis, sudėkite bananus į dubenį ir apliekite juos konjaku.

Nepamirškite gėrimų

Iškylų metu prisizaidus ar užkirtus, visada norisi gerti. Todėl sulčių ir vandens turi būti daugiau, nei namuose rengiamame vakarėlyje. Gamtoje galima paruošti vokišką obuolių gėrimą. Paimkite galoną obuolių sulčių ir praskieskite jas tokiu pat kiekiu sodos vandens. Po to įdėkite obuolio gabalėlių, mėtos šakelę, braškių puselių, viską išmaišykite. Jeigu vietoj sodos vandens naudosite baltą putojantį vyną, gausite alkoholinį gėrimą.

Silkė be MSG

Manęs pirkėjai dažnai klausia: kokia silkė yra be skonio stipriklio MSG (monosodium glutamate), dar žinomo kaip maisto priedas E621. Silkių be MSG tikrai yra nedaug. Kapitalistiniame pasaulyje paklausa diktuoja pasiūlą. Be jokios abejonės, MSG pagerina produktų skonį, todėl silkės, kaip ir kiti produktai, turinčios savo sudėtyje skonio stipriklio, yra geriau perkamos nei tos, kurios neturi to liūdnei pagarsėjusio E621. Net kelis kartus esu patekusi į gana kuriozišką padėtį, kada mano pašnekovai postrin-gavo apie MSG daromą žalą, tuo pačiu metu kirsdami silkę, kurioje skonio stipriklio pridėta iki aukščiausių leistinų ribų. Ar yra pas mus Amerikoje skanios silkės be E621? Taip. Tai norvegų ir lietuvių įmonės „Norvelita“ silkė, gaminama su prekiniu ženklu „Koko“.

Dar kartą apie silkę

Jei paruošėte vaises, atkreipkite dėmesį, koks produktas pirmiausia bus nušluotas nuo stalo. Turbūt silkė. Ypač jei ji patiekta su svogūnais bei ką tik išvirtomis ir dar garuojančiomis, krapais apibarstytomis bulvėmis.

Jei pabandykite pasirausti įvairių šalių valgių gaminimo receptūrose, daug kur rasite šios žuvies aprašymų, paruošimo būdų. Jei prancūzai ne itin garbina silkę, tai Skandinavijoje, Lenkijoje, Rusijoje ar Lietuvoje be jos neapsieis joks šventinis stalas. Deja, silkę valgyti pirmiausia pradėjo ne lietuviai ir ne rusai. Silkė pirmiausia buvo pradėta valgyti Skandinavijos teritorijoje, net 3000 metų prieš Kristaus gimimą.

Lietuvoje nuo seno buvo įsigalėjusi tradicija, kad gera silkė turi būti

sūri. Ne vienas mūsų iki šio, kalbėdami apie silkę, vis dar išivaizduojame statinę, kupiną sūriame vandenyje mirkstančių silkių su galvomis, viduriais bei uodegomis. Man pačiai tokia silkė jau senokai nežadina apetito.

Iš tiesų silkė yra subtilaus skonio produktas, kurio skonis gali būti geriau pajuntamas, kai gaminyje nėra pernelyg sūrus. Be to, silpnai sūdyta

silkė yra sveikesnė, juk druskos perteklius neigiamai veikia mūsų organizmą.

Kur gauti skanios silkės? Nepasakysiu naujienos teigdama, kad geriausia silkė yra gaudoma prie Norvegijos krantų, o gerai ją paruošti moka bendra norvegų ir lietuvių įmonė „Norvelita“, kurios silpnai sūdytos „Koko“ silkės galima nusipirkti ir Amerikos parduotuvėse. „Norvelita“ siūlo ir silkę apvaliose dėžutėse: „Lietuvišką“ su svogūnais, „Latvišką“ su saulėgrąžomis ir „Estišką“ su prieskoniais.

„Norvelitos“ silpnai sūdyta silkių išpjova gaminama tik iš puikios kokybės silkės: pasirenkama tokia žuvis, kurios riebumas yra didesnis už vidurkį. Riebesnė silkė yra skanesnė, be to, jos riebalai nedaro žalos žmogaus organizmui, juose gausu Omega 3 rūgščių. **Nukelta į 13 psl.**

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Keičiasi Jungtinių Valstijų gynybos atašė

Naujasis JAV gynybos atašė Jeffrey Jennette. **ELTA** nuotr.

Vilnius (ELTA) – Krašto apsaugos ministerijoje atsisveikinta su tarnybą Lietuvoje baigusiu JAV gynybos ir sausumos pajėgų atašė pulkininku leitenantu David Millner ir pristatytas naujasis atašė, atstovaujantis JAV kariuomenei Lietuvoje, – pulkininkas leitenantas Jeffrey Jen-

nette. Iki paskyrimo į naująsias pareigas J. Jennette ėjo JAV gynybos atašė pareigas Turkmėnistane, yra tarnavęs įvairiuose JAV kariuomenės padaliniuose, JAV centrinėje vadovietėje Tampa, Florida valstijoje. Karininkas yra baigęs JAV karo akademią, The University of North Carolina, Vadų ir generalinio štabo karininkų koledžą Kansas valstijoje, stažavęs įvairiuose kursuose JAV ir užsienyje. JAV gynybos atašė reziduoja Vilniuje.

Krašto apsaugos viceministras Vytautas Umbrasas trejų metų kadenciją Lietuvoje baigusiam D. Millner už nuopelnus ir asmeninį indėlį stiprinant Lietuvos ir JAV bendradarbiavimą karinėje srityje įteikė medalį „Už nuopelnus“.

Iškilmėse dalyvavo JAV ambasadorė Lietuvoje Anne Derse, Krašto apsaugos ministerijos ir Lietuvos kariuomenės atstovai. Lietuvos ir JAV karinis bendradarbiavimas plėtojamas pagal Krašto apsaugos ministerijos ir JAV gynybos departamento 1994 m. pasirašytą memorandumą dėl bendradarbiavimo gynybos ir karinių santykių srityse.

Maskva ir Minskas susitarė dėl Astravo AE statybos finansavimo

Minskas (BNS) – Baltarusija ir Rusija suderino, kokiomis sąlygomis Maskva skirs valstybės paskolą Baltarusijos atominėi elektrinei statyti, taip pat inžinerinei infrastruktūrai sukurti, pranešė Baltarusijos ministras pirmininkas Michail Miasnikovič. Drauge jis pažymėjo, kad Baltarusija neparšys paskolos būsimos elektrinės socialinės infrastruktūros statiniams.

Baltarusija iki 2018 m. tikisi atiduoti naudoti du blokus atominės jėgainės, kuri bus pastatyta netoli Astravo miesto Respublikos Gardino srityje, vos už 50 km nuo Vilniaus. Statybos pagrindinė rangovė – Rusijos bendrovė „Atomstrojeksport“.

Baltarusija tikisi, kad Rusija skirs valstybės paskolą, kuri padengs

ne tik pačios elektrinės statybos, bet ir jos inžinerinės infrastruktūros sukūrimo išlaidas. Pirminiais Baltrusijos specialistų skaičiavimais, AE drauge su infrastruktūra kainuos maždaug 9,3 mlrd. dolerių.

Neseniai Rusijos valdžios atstovai pareiškė, kad nagrinėja galimybę skirti Baltarusijai maždaug 7 mlrd. dolerių prekinę paskolą AE statyti. Šių metų kovą Rusijos premjeras Vladimir Putin lankydamasis Minske patvirtino pasiryžimą suteikti Baltarusijai 6 mlrd. dolerių valstybės paskolą AE statyti. Drauge jis pridūrė, kad paprastai šalys, kuriose „Atomstrojeksport“ stato atominės elektrines, pačios finansuoja iš savo lėšų AE infrastruktūros sukūrimą.

SPORTAS

Ketvirtą pergalę šeštosiose Latvijoje vykstančio šešiolikos komandų pasaulio jaunimo (iki 19 metų) vaikų krepšinio čempionato rungtynėse iškovojo ir vietą ketvirtfinalyje užsitikrino Lietuvos rinktinė. Jaunieji Lietuvos krepšininkai aštuntfinalio F grupės rungtynėse be didesnio vargo 78:59 nugalėjo Egipto komandą ir grupėje užėmė trečią vietą. Kazio Maksvyčio treniruojamoje mūsų šalies komandoje rezultatyviausias buvo Jonas Valančiūnas. Jau išvakarėse pirmą vietą grupėje užsitikrinusi JAV rinktinė 85:87 nusileido antrą vietą užėmusiems Kroatijos krepšininkams, ketvirtą F grupėje liko serbai, 94:73 nugalėję kanadiečius. Lietuvos varžovai ketvirtfinalyje paašikės po E grupės susitikimų, kurie vyks liepos 8 d.

Liepos 6 d. Lilyje (Prancūzija) prasidėjusio pasaulio jaunųjų (iki 17 metų) lengvosios atletikos čempiona-

to merginų šuolių į aukštį atrankos varžybose Lietuvos atstovė Gintarė Nesteckytė peršoko kartelę, iškelta į 1 m 75 cm aukštį, ir pateko į finalą. 15-metė plungiškė tarp 31-os atrankos varžybų dalyvių buvo devinta. Finalas, kuriame dalyvaus 12 sportininkių, vyks liepos 8 d. Čempionate dalyvauja 8 Lietuvos sportininkai.

Pasiruošimas 2011 m. Europos vyrų krepšinio čempionatui vyksta sklandžiai, jau atlikta 95 proc. darbų, teigia tarptautinio renginio organizatoriai ir tvirtina, kad Lietuva aukštai iškels čempionato reikalavimų kartelę. Prezidentė D. Grybauskaitė priėmė čempionato organizatorius ir aptarė, kaip vyksta pasiruošimas šiam renginiui. Čempionatas Lietuvai yra savotiškas iššūkis, nes Europos vyrų čempionate pirmą kartą dalyvauja ne 16, o 24 šalys. 37-asis Europos vyrų krepšinio čempionatas vyks rugpjūčio 31–rugsėjo 18 d.

Pagerbti valstybei nusipelnusieji

Vilnius (BNS) – Valstybės dienos proga prezidentė Dalia Grybauskaitė už nuopelnus Lietuvai ir Lietuvos vardo garsinimą skyrė ordinus ir medalius 23 Lietuvos ir užsienio šalių piliečiams.

Dekretu šalies vadovė ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Didįjį kryžių skyrė NATO Parlamentinės asamblėjos prezidentui, Vokietijos Bundestago nariui Karl Alfred Lamers, kaip aktyviam Lietuvos transatlantinės integracijos bei Lietuvos ir Vokietijos tarpvalstybinių santykių rėmėjui. Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiais apdovanojami Lenkijos Seimų apskrities viršininkas Ryszard Grzybowski, kuris plėtoja vietos lietuvių ir lenkų bendruomenių santykius, ir Krokuvos Vavelio karališkosios pilies Valstybinių meno rinkinių pirmasis direktoriaus pavaduotojas Jerzy Tadeusz Petrus, kaip aktyvus Valdovų rūmų Vilniuje atkūrimo patarėjas.

2011 m. Europos moterų šachma-

tų čempionate auksą iškovojo V. Čmilytei skirtas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžius, Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrybos populiarintojui, jo proanūkiui Rokui Zubovui, Daliai Ibelhauptaitėi, Juozui Statkevičiui, Andželikai Cholina – ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiai.

Apdovanojimą prezidentė šiemet skyrė ir vienam medikui – Kauno klinikų Gastroenterologijos klinikos vadovui Limui Kupčinskui, taip pat dviem muitininkams: Muitinės kriminalinės tarnybos direktoriui Sauliui Urbanavičiui ir Muitinės kriminalinės tarnybos Vilniaus skyriaus vyriausiajam tyrėjui Vitalijui Popkovui. Valstybiniais ordiniais buvo apdovanojami rezistenciniame pasipriešinimo judėjime dalyvavę žmonės. Apdovanojimus atsiėmė ir anksčiau jais apdovanojami krepšininkai, kurie 2010 m. pelnė bronzos medalius Pasaulio vyrų krepšinio čempionate.

Pasaulio lietuviu išrinktas Antanas Guoga

Vilnius (DELFI.lt) – Pasaulio lietuvių ekonomikos forumo (PLEF) metu „Pasaulio lietuvis 2011“ apdovanojimas atiteko lietuvių kilmės profesionalaus pokerio lošėjui Antanui Guogai, pokerio pasaulyje žinomam Tony G vardu. 2011 m. Paryžiuje vykusiose iškilmėse A. Guoga buvo paskelbtas metų pokerio asmenybe.

A. Guoga – netradicinis verslininkas, novatorius ir filantropas. Gimęs Kaune, didžiąją gyvenimo dalį jis praleido Australijoje, tačiau niekada nenutraukė šaknų su gimtine ir grįžęs į Lietuvą savo energija, žinias ir lėšas paskyrė investicijoms į lietuvišką verslą. Daugiau kaip 100 žmonių dirbujasi jo įkurtos tarptautinės bendrovės „iBus Limited“ Lietuvos padalinyje, kurdami ir aptarnaudami dešimtis populiarių tarptautinių interneto tinklalapių. Veiklą sėkmingai vysto ir jam priklausanti lietuviška lažybų bendrovė „Tonybet“, lankytojus kviečia Trakų rajone, Anupriškėse, įsikūręs aktyvių pramogų ir poilsio kompleksas „Tony-Resort“.

A. Guoga pabrėžia, jog viena svarbiausių jo verslo nuostatų – noras kuo daugiau gražinti visuomenei. Pastaraisiais metais jis remia įvairias institucijas, globojančias žmones su negalia, jis yra dosniausias labdaros ir paramos fondo „Bėdų turgus“ rėmėjas, dėl jo paramos šviesesnė ir jaukesnė tapo Šv. Kazimiero bažnyčia Vilniuje.

Net ir gyvendamas toli nuo Lie-

A. Guoga palaiko pažangias jaunų lietuvių idėjas, kuria darbo vietas Lietuvoje, padeda mūsų šalies sportui ir kultūrai. **DELFI.lt** nuotr.

tuvos, A. Guoga visuomet tvirtina, kad yra Lietuvos patriotas. Dabar jis tai įrodo ir darbais – svarbiausią akimirka jis ištisė pagalbos ranką mūsų nacionaliniam pasididžiavimui – Lietuvos vyrų krepšinio rinktinėi. Metų pradžioje A. Guoga prisidėjo prie internetinio tinklalapio www.trysmilijonai.lt vystymo, įgyvendinant projekto tikslus. Jis yra vienas iš Lietuvos sportinio pokerio federacijos įkūrėjų, kuri 2010 m. kovo 20 d. tapo oficialia Lietuvos sportinio pokerio federacija.

Arizona valstijos sostinę užklupo dulkių audra

Phoenix (BNS) – Didžiulė dulkių audra užklupo JAV pietvakarinį miestą Phoenix, užtemdydama saulę ir vartydama elektros linijų atramas. Dulkių debesis buvo 96 kilometrų pločio, o gūsingo vėjo greitis siekė 96 kilometrus per valandą. Apie žmonių aukas, apgadintus namus arba įmonėms padarytą žalą kol kas nepranešama.

Keliose naujienų svetainėse paskelbtuose vaizdo įrašuose ir nuo-

traukose matoma, kaip virš šešto pagal dydį JAV miesto sukuriuoja didžiulis dulkių debesis. Šiemet Jungtines Valstijas jau buvo užklupusios kelios neįprastai smarkios audros, o stiprūs viesulai nusinesė daugiausiai žmonių gyvybių per pastaruosius šešis dešimtmečius. Be to, Missisipi upės pakrančių regionai nukentėjo nuo didžiulių potvynių, o pietines valstijas nualino didelė sausra.

VERSLO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

LIETUVA

Pasaulio lietuvių ekonomikos forume (PLEF) vyko ryšių mugė, kurios metu apie 50 lietuviškų bendrovių susitikimo su verslo atstovais, taip pat verslo atašė iš Didžiosios Britanijos, Rusijos, Turkijos, Olandijos, Švedijos, kitų šalių. Iš Lietuvos pusės ryšių muge domėjosi statybų, tekstilės, baldų pramonės atstovai, taip pat interjero paslaugų tiekėjai. Tarp mugės dalyvių buvo kultūros ir mokslo atstovai, kurie taip pat domėjosi galimybėmis pasiūlyti savo paslaugas tarptautinėje rinkoje. Ryšių mugė buvo naudinga, joje buvo galima tiesiogiai susipažinti su įmonių atstovais, sužinoti apie jų planus, įvertinti savo galimybes. Ją rengė VšĮ „Versli Lietuva“, kurios atstovai užsienio valstybėse taip pat pasiruošę suteikti reikalingą informaciją verslininkams.

Užsieniečiams dar trejus metus – iki 2014 m. balandžio pabaigos – bus draudžiama Lietuvoje pirkti žemę. Tai numato Seimas rezoliucija, kurią skubos tvarka priėmė Parlamentas. Rezoliucija priimta, atsižvelgiant į šiomis dienomis pasirodžiusius pranešimus, kad nepakeitus konstitucinio įstatymo, su Europos Komisija suderėta nuostata dėl pereinamojo laikotarpio pratęsimo negali būti įgyvendinta. EK šių metų balandį leido Lietuvai trejiems metams pratęsti draudimą užsieniečiams parduoti žemę. Laikotarpis pratęstas, nes panaikinus apribojimus esą kiltų grėsmė, kad galėtų sutrikti žemės rinka.

AB „Lietuvos energija“ valdoma Kruonio hidroakumuliacinė elektrinė (Kruonio HAE), skatindama atsinaujin-

nančios energijos gamybą, pradėjo eksploatuoti didžiausią šalyje saulės energijos panaudojimo sistemą. Ši kitus energijos šaltinius naudojanti sistema ne tik tausoja aplinką, bet ir leidžia sutaupyti. Sistema įdiegta bendradarbiaujant su kitų energijos šaltinių panaudojimo paslaugas teikiančia bendrove „Terma“. Planuojama per metus pagaminti daugiau nei 70 MWh šiluminės energijos. Tai leis sutaupyti apie 30,000 litų.

Vis daugiau Lietuvos įmonių keičiasi į Olandiją, garsėjančią patrauklia mokesčių sistema. Kol įstatymų leidėjai taiso klaidas, į šią šalį išplaukia milijardai litų. Pirmąjį šių metų ketvirtį mūsų šalies verslininkai daugiausia investavo Latvijoje (44,7 mln. litų) ir Olandijoje (40,5 mln. litų). Tačiau pagal šiuo metu sukauptas mūsiškių investicijas Olandijai niekas neprilygsta – 1,51 mlrd. litų, arba 28,8 proc. visų investicijų užsienio valstybėse. Specialistai pastebi, kad Lietuvos verslininkai Olandiją atrado po naktinio mokesčių perversmo 2008 m. pabaigoje.

Prieš pusantrų metų veiklą pradėję pirmas greito maisto japonų restoranų tinklas Lietuvoje „Sushi Express“ plečiasi. Atidarytas antras tinklo restoranas šalies sostinėje. Investicijos į naująjį restoraną siekia apie 200,000 litų. Planuojamos investicijos ir Latvijoje. Pasiūlius japonišką maistą išsinešimui, buvo užpildyta laisva niša greito maisto rinkoje, todėl restoranų tinklas sulaukė didelio susidomėjimo. Šiuo metu Lietuvoje veikia 6 „Sushi Express“ greito maisto japonų restoranai.

Lietuva turi puikias galimybes biotechnologijų srityje

Vilnius (DELFI.lt) – Pasaulio biotechnologijų specialistai įsitikinę, kad Lietuva turi visas galimybes plėtoti šią svarbią šalies ekonomikai mokslo šaką. Tai savo pranešime pabrėžė ir Pasaulio lietuvių ekonomikos forumo, vykusio Vilniuje liepos 4-5 d., dalyvis – didžiausios pasaulyje bendrovės, siūlančios produktus ir paslaugas mokslui, „Thermo Fisher Scientific“ (JAV) viceprezidentas Alan Malus.

Pasak A. Malus, Lietuvos biotechnologijų sritis jau daug metų išsiskiria savo nepriekaištinga mokslinė veikla ir turi dideles galimybes tapti svarbiu pasaulio biotechnologijų rinkos nariu. Prieš metus „Thermo Fisher Scientific“ įsigijo Lietuvos biotechnologijų įmonę „Fermentas“ ir tai buvo ne tik vienas didžiausių kada įvykusių užsienio įmonės sandorių su Lietuvos įmone, bet ir didelis mūsų šalies mokslininkų bei verslininkų darbo įvertinimas.

„Lietuvos universitetai yra pasaulinio lygio, čia ruošiami talentingi ir pažangiai mąstantys profesionalai, kurie kiekvienai šaliai padėtų sėkmingai varžytis pasaulio biotechnologijų rinkoje“, – sako A. Malus.

Mokslinių technologijų verslo milžinės pasitikėjimą Lietuvos mokslininkais rodo ir tai, kad pirmąją fo-

rumo dieną A. Malus ir Vilniaus universiteto rektorius prof. Benediktas Juodka pasirašė susitarimą dėl kilnojamos biomokslų laboratorijos. Ši laboratorija „ant ratų“ su specialia edukacine programa ir naujausia biotechnologijos tyrimų įranga bus skirta Lietuvos mokykloms – joje mokiniai galės patys atlikti pažintinius mokslinius bandymus.

„Thermo Fisher Scientific“ viceprezidentas A. Malus. ELTA nuotr.

A. Malus teigimu, ir pats „Thermo Fisher Scientific“ atėjimas į Lietuvą rodo, kad verslo ir mokslo bendradarbiavimas mūsų šalyje yra greičiau taisyklė nei išimtis. Kaip sėkmingą mokslo ir verslo bendradarbiavimo pavyzdį A. Malus mini mokslo, studijų bei verslo slėnių steigimą.

PASAULIS

Interneto milžinė „Google“ kuria atvirojo kodo interneto pokalbių programą „WebRTC“, kurią integruos į „Chrome“ naršyklę ir elektroninio pašto paslaugą „Gmail“. Naujoji programa varžytusi su programinės įrangos bendrovės „Microsoft“ už 8,5 mlrd. JAV dol. įsigyta pokalbių programa „Skype“. Neganato, šiam žingsniui „Google“ telkia trečiųjų šalių programuotojus – tai rodo, kad bendrovė pageidauja matyti į trečiųjų šalių interneto programėles diegiamą „WebRTC“. „WebRTC“ puslapyje rašoma, kad programa turėtų palaikyti vaizdo ir balso pokalbius. „Google“ jau daugiau kaip 5 metus plėtoja interneto pokalbių programą „Google Talk“, leidžiančią vaizdo ir garso pokalbius.

Šių metų vertingiausių Azijos prekės ženklų sąrašo pirmoje vietoje atsidadė susivienijimas „Sony“. Nuo jo kiek atsilieka bendrovės „Panasonic“, LG, „Samsung“ ir „Canon“, ir anksčiau pirmavusios vertinime. Į pirmą dešimtuką įėjo „Apple“, „Hewlett-Packard“, „Google“, „Nestle“ ir „Nike“. Į šimtuką nepateko nė viena Kinijos bendrovė. Nors Azijoje itin populiarūs prabangos prekės, nė vienas liukso klasės prekės ženklas nepateko į 25-uką.

Tinklapis „WikiLeaks“ ruošiasi paduoti į teismą bendrovės „Visa“ ir „MasterCard“, kurioms priklausio bendra apmokėjimų sistema. Tinklapis atstovai apkaltino „Visa“ ir „MasterCard“ surengus „finansinę ‘WikiLeaks’ blokadą“. Atstovai tvirtina, kad sprendimas sustabdyti visus „WikiLeaks“ apmokėjimus yra neteisėtas. Pervesti pinigus į „WikiLeaks“ buvo uždrausta, kai svetainė pavišino slaptus JAV diplomatų susirašinėjimus.

Miljonierių pasaulyje pernai pagausėjo 8,3 proc., pagal milijonierių skaičių Azijos-Ramiojo vandenyno regionas pirmą sykį aplenkė Europą. Kartu su atsigaunančiomis po finansų krizės rinkomis padaugėjo ir asmenų, kurių investicinis turtas sudarė bent 1 mln. JAV dol. Bendras milijonierių valdomas turtas išaugo iki 42,7 trln. JAV dol. (nuo 40,7 trln. 2007 m.). Pagal milijonierių gausėjimo tempą pirmąją Afriką, tuo tarpu Indija pirmą sykį pateko į daugiausia milijonierių turinčių valstybių dvyliktuką. Antroje pagal dydį pasaulio ekonomikoje – Kinijoje – žmonių, kurių turtas viršija 1 mln. JAV dol., padaugėjo 12 proc. ir pasiekė 0,534 mln. Pagal šį skaičių Kinija rikiuojasi ketvirta – už JAV, Japonijos ir Vokietijos. Moterys sudaro 27 proc. visų milijonierių, 2008 m. jų dalis siekė 24 proc. Be to, 17 proc. milijonierių pernai buvo jaunesni nei 45-ių, kai prieš 3 metus tokių būta 13 proc.

Vienoje XVI amžiaus Pietų Indijos hinduistų šventykloje rastas aukso, deimantų ir brangakmenių lobis, kurio vertė gali siekti iki 14 mlrd. svarų sterlingų. Kolekcija buvo įvertinta 10-14 mlrd. svarų sterlingų, tačiau randa-

ma vis naujų dirbinių. Antikvarinių daiktų vertintojai lobiai vertę apibūdino kaip „astronominę“. Dėl aptikto lobiai ši šventykla atsidadė turtingiausių Indijos šventyklų sąrašą. Vertingi radiniai buvo saugomi mažiausiai penkiose požeminėse Šri Padmanabhasvami šventyklos saugyklose. Šią šventyklą prieš šimtus metų pastatė Travankoro karalius. Nuo to laiko jos saugyklose buvo saugomos tikinčiųjų aukos.

Japonijos tyrinėtojai skelbia Ramiojo vandenyno dugne aptikę didžiules retų mineralų, naudojamų aukštųjų technologijų įrenginių gamybai, atsargas. Geologų vertinimu, Ramiojo vandenyno dugno dumblė gali slypėti iki 100 mlrd. tonų retųjų metalų tiekia Kinija. Pasak žinovų, japonų mokslininkų atradimas gali išstumti Kiniją iš pirmaujančiųjų, jei paaiškės, kad atrastųjų klodų naudojimas būtų komerciškai naudingas.

Europos Sąjunga (ES) įveda laikiną draudimą iš Egipto importuoti tam tikras ankštinių augalų sėklas, kurios galėjo tapti žarnyno infekcijos šaltiniu. Toks ES sprendimas buvo priimtas iškart po to, kai buvo paskelbta Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro (ECDC) ataskaita, kurioje patvirtinamas ryšys tarp ligos ir Egipto sėklų. Pranešime pastebima, kad ES šalims būtina imtis skubių priemonių ir įsitikinti, jog visos sėklos, importuotos Egipto į Europą 2009-2011 m. laikotarpiu, būtų patikrintos dėl mirtinai pavojingų bakterijų, išimtos iš apyvartos ir sunaikintos.

Vilnius (vz.lt) – Sostinės Gedimino pr. 10 atidaryta jaunimo drabužių parduotuvė „New Yorker“. Bendrovė „Homburg“ į pastato atnaujinimą investavo 1,2 mln. Lt. Atnaujintų patalpų plotas siekia daugiau kaip 1,000 kv. m. Tarptautinė nekilnojamojo turto vystymo ir investavimo grupė „Homburg“ šiuo metu Lietuvoje įgyvendina ir kitus projektus: „Merkurijus. Miesto alėja“ Laisvės alėjoje Kaune, verslo parkas „Trilogija“ Lentvario gatvėje šalia kelio Vilnius-Kaunas-Klaipėda. „Homburg“ investicijos Baltijos šalių nekilnojamojo turto ir vystymo srityse jau siekia apie 863 mln. Lt. „Homburg“ grupė yra tarptautinė nekilnojamojo turto vystymo ir investavimo grupė, veikianti Kanadoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose ir įvairiose Europos šalyse.

ŠVENTADIENIS

14 Eilinis sekmadienis

Nuolanki širdis

RYTIS GURKŠNYS

Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.

/Mt 11, 29/

Dauguma iš mūsų nesusiduria-me su didelėmis krizėmis gyvenime. Daugelis žmonių nepatiria mėgstamo darbo netekties, netikėtų skyrybų, sunkios ligos. Dideli smūgiai gana reti mūsų gyvenime. Tačiau visi patiriame daug mažų nepatogumų, sunkumų, kliūčių. Pavyzdžiui, nerandame raktelių ryte, kitas vairuotojas užlenda kelyje, vaikas pamiršta kuprinę mokykloje, vyras visą savaitę nepakelia kojinių nuo svetainės grindų, žmona televizoriaus valdymo pultą padeda visada kitoje vietoje. Tokių smulkmenų pasitaiko labai dažnai. Tokie maži dalykai neretai valdo mūsų emocijas, nuotaiką, mintis, žodžius ir elgseną. Tokios smulkmenos dažnai nusprendžia, koks bus visas mūsų gyvenimas.

Anglikasiai sako, kad jie nebijo griūties ar sprogimo, kuris šachtoje įvyksta gana retai. Tačiau jie bijo mažų anglies dalelių, kurios nepasidalina iš plaučių, kaupiasi ir pamažu užkemša kvėpavimo takus, sukeldamos mirtinių ligų. (...) Dažnai žmogaus gyvenime problemų sukelia ne dideli smūgiai, bet maži, nežymūs dalykai, kurių žmogus nesugeba sutvarkyti. Ne kalnai, bet dulkės žmogui būna pavojingesnės. Nedidelė automobilių spūstis ryte gali sugadinti visą dieną. Pamesti raktai gali atrodyti kaip pasaulio pabaiga. Vaiko nesutvarkytas kambarys gali sukelti ilgalaikių nesutarimų šeimoje. Kito žmogaus nuomonė gali sukelti didžiulę mūsų neapykantą. Dažnai maži įvykiai gali sukurti didžiulę „išpūstą“ problemą. Maža smulkmena gali ilgai atimti džiaugsmą ir ramybę. (...)

Dažnai mažas problemas labai padidiname. Pamirštame, kad gyvenimas kupinas tikrų problemų kiekvienaime pasaulio kampelyje. Automobilių kamštis gali atimti iš mūsų visos dienos džiaugsmą. Jei negavome reikiamos prekės, ilgai nervinamės ir liūdime bei kitiems apie tai pasakojame. Santuokos ryšiai nutrūksta, kai vienas situotkinis ne ten padeda indus. Kartais situotkiniai išsiskiria, nes viena erzino tai, kaip kitas valgo sriubą.

Dažnai susitelkiame į kitų silpnybes, kovojame su jomis, siekdami, kad žmonės pasikeistų. Jėzus šią dieną neliepia mums pakeisti kitų žmonių. Jis kviečia mus mokytis iš

jo romios ir nuolankios širdies. Mes neprivalome pakeisti kitų. Turime leisti jiems būti netobuliems. Jei tai pamirštame, keliame stresą, įtampą, nesutarimus, skatiname ligas ir net įvairias netektis savo šeimose ir kitur. Mūsų užduotis yra mylėti juos tokius, kokie jie yra.

Dievas pats keičia žmones. Jis keičia žmones, kai mes „neišpučiame“ problemų. Kai mes nebesinerviname dėl smulkmenų, patys nurimstame ir pastebime daugiau kitų grožio ir gerumo. Kai mes išvelgiame kitų gerumą, kai nepastebime jų mažų klaidų, kai leidžiame jiems būti netobuliems, tuomet sėjame gerumo sėklas juose. Mūsų santykiai stiprėja. Mes patys pradedame dar labiau džiaugtis gyvenimu, kai pakeičiame savo žvilgsnį į kitą.

Gyvenimas per trumpas tam, kad pakeistume kiekvieną žmogų. Nesiekime, kad visi būtų tokie „tobuli“, kaip mes esame. Mokykimės iš Jėzaus. Leiskime kitiems būti tokiems, kokius juos Dievas sukūrė. Jie sukurti tam, kad mus papildytų, o ne tam, kad kopijuotų. Tai daro gyvenimą gražesnį ir įdomesnį. Jei visi būtume vienodi, gyvenimas būtų nuobodus. Žmonės nėra blogi. Jie kokie negu mes.

Netaisykime kiekvienos smulkmenos. Nedarykime tragedijos iš mažų problemų. Nesistenkime, kad kiti būtų tokie, kaip mes. Leiskime jiems suklysti. Žvelkime į kitus taip, kaip Dievas žvelgia į mus. Būkime gailėtingi.

Mokykimės iš Jėzaus, kuris sako: „Mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies...“ Neleiskime pykčiui valdyti mūsų gyvenimo. Nedarykime problemų ten, kur jų nėra. Juk neverta gyvenimą švaistyti, gyvenant įtampoje, stengiantis visus visur pataisyti. Ryte kartokime: „Viešpatie, padėk man, kad iš mažų problemų nedaryčiau didelių. Mokyk mane mylėti, o ne pakeisti kitus.“

Kiti žmonės – išbandymas mums. Jei žvelgsime į kitus su meile, jei nesistengsime jų pakeisti, patys būsime laimingesni. Daugiau pilnatvės bus mūsų gyvenime. Pagerės mūsų santykiai. Daugiau ramybės ir atgaivos patirsime. Jei nesistengsime pakeisti kitų, Dievas keis juos. Tikiu, kad tuomet Viešpats išlies dar gausesnių malonių į mūsų gyvenimus. Tuomet tikrai priimsime visa tai, ką gero jis dar nori mums dovanoti.

Sutrumpinta

Bernardinai.lt

Gytis Gurkšnys, SJ – pirmasis Lietuvoje vadovų ugdytojas ir organizacinės elgsenos magistras. Eina rektorius pareigas Kauno jėzuitų bažnyčioje.

ĮVAIRŪS SKELBIMAI

* **Tvarkinga moteris** ieško išsinuomoti atskirą kambarį. Tel. 630-930-4625.

PLB aukotojų sąrašas

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkė š. m. pradžioje kreipėsi į JAV gyvenančius lietuvius, prašydama paremti PLB veiklą. Džiugu, kad JAV gyvenantys lietuviai atsiliepė į prašymą ir savo asmeninėmis lėšomis prisidėjo prie PLB veiklos tęstinumo. PLB vardu širdingai dėkojame JAV lietuviams, kurie aukojo lėšas, taip prisidedami ir prie PLB atstovybės Vilniuje išlaikymo bei bendruomeninės veiklos stiprinimo. Jūsų parama PLB darbams ypatingai vertinga ir reikalinga. Be Jūsų paramos daugelis svarbių išeičių ir Lietuvai projektų nebūtų įvykdomi.

500 dolerių ir daugiau

I. Rasys

Nuo 250 iki 499 dolerių

Kun. Matas Čyvas; Dr. Vytautas Bieliauskas; Henry Cepas

Nuo 100 iki 249 dolerių

Gediminas Balanda; Dr. John R. Dainauskas; Palmira A. Janušonis; Vytautas Lapatinskas; Jonas ir Terri Prunskis; Nemira Šumskienė; Milda Marija Satas; Aušra Babickienė; Remigijus ir Danutė Belzinskas; Rimantas Bitėnas; Nijolė V. Brazėnas MD; Algis Brazdžionis; Gediminas ir Sigita Damašius; Arūnas ir Irena Draugelis; Eglė ir Vytautas Dūdėnas; Julija Gylinė; Laima Jarašunienė; Juozas ir Dalia Liubinskas, Jr; Leonas Maskaliūnas; Victoras ir Leokadia Milukas; Anastazija Mitkevičius; Bronius Nainys; Rūta Penkiunas; Antanas ir Dalilė Polikaičiai; Irena Raulinaitienė; Gytis Martynas Šernas (Kanada); Lionginas A. Spokas; Džiugas J Staniškis; Faustas ir Teresė Strolia; Kęstutis ir Birutė Tautvydai; Dr. Stasys Vanagūnas; Romualdas Veitas.

Mažiau kaip 100 dolerių

JAV LB Cape Cod Apylinkė; Kęstutis Keblys; Dalia Šaulys; S. Bačkaitis; Alfonsas ir Vera Bimbiris; A. Bubllys; Rimtautas Dabšys; Dr. Mary Z. Daugėla; Dalia Dzikienė; Irena Eivienė; S. Algimantas ir Teresė Gečiai; Genovaitė Kaufmanas; Algis ir Teresė Kazlauskas; Richard Klementavičius; Walter Klosis; Dr. Romualdas Kriaučiūnas; Eglė ir Marius Laniauskai; Henrikas Laucius; Algirdas ir Raminta Marchertas; Vita ir Vidmantas Matusaitis; Amanda ir Algirdas Muliolis; Danutė Nitecki; Raymond E. Paškus; Victoria Pikelis; Marija Remienė; Vacys ir Ann Rociūnas; Vacys J. ir Viktorija B. Saulys; Valentinas ir Jonė Šernai; Ada Sutkuvienė; Narimantas ir Janina Udris; Julius Uža; Ramūnas ir Dana Vanagūnas; Irena Vilkas; Birutė Vilutienė; Jura Žibas; Kotryna Zostautienė; Vida ir Gediminas Bučmiais; Sofija Jelionienė; Raimundas Kiršteinis; Antanas ir V. Valavičiai; Danguolė Jurgutienė; Irena Kerelienė; Vaclovas ir Asta Kleiza; J. ir A. Rygelis; Vladas ir Raminta Sinkus; Eugene & Irena Slavinskas; Jonas Spurgis; Gražvydas Supronas; Vytautas ir Danute Anonis; Ramūnas Bigelis; Dr. Kazimieras Campe; Roma Čepulis, MD; Kęstutis Černis; Vytas ir Dalia Černius; Vytautas Grauzinis; Gintarė Ivaškienė; Vytautas ir Gražina Kamantas; Stanislovas Kavaliauskas; Gražina Kenter; Roma ir Antanas Krušinskas; Elena Majauskas; Vida Meilus; Tadas ir Meile Mickus; Jonas Mockaitis; Algis Navikauskas; Margarita Petrikas; Dr. Justinas Pikūnas; Algis Pliodzinskas; Peter J. Raskauskas; Theodore ir Ritone Rudaitis; Enata Skrupskelis; Milda Tomkus; Donatas Uzas; Vytenis Vilkas; Laurynas Vismanas; Rimas Lūkas; Vince Dencius; John ir Valeria Jodwalis; Vytautas Jonaitis; Birutė Lintakas; Gintara L Naris; Jonas ir Valeria Pleiry; Aldona Prapuolenytė; Neringa Raila; Dr. Antanas ir Ale Razma; Regina Taunys; Joseph Valaitis; E. Vengianskas; Agnes Bigelis; Dr. John Genys; Elegijus, Aldona ir Andrea Kaminskas; Dana ir Algirdas Alksninis; Rymante Barauskas; Dr. John Iron Jokubka; Zina Katiškienė; Vytautas Matulionis; Ramūnas Mikelionis; Regina Palubeckas; Antanas ir Emilija Pauzuolis.

Prašome visų, kurie norėjote, bet galbūt dar nespėjote atsiųsti savo aukos, aukoti ir siųsti čekius adresu:

**Lithuanian World Community,
213 W. Lake Shore Dr., Cary, IL 60013, USA.**

IEŠKO DARBO

- * **Vidaus ir lauko** dažymo darbai. Patirtis. Tel. 773-550-1867. ros darbo. Gali pakeisti savaitgaliais ir išleisti atostogų. Tel. 630-677-7467 arba 630-280-1347.
- * **Vyras su žmona** arba po vieną ieško senelių priežiūros darbo naktimis arba nepilną savaitę. Dokumentai, rekomendacijos, automobilis. Tel. 773-610-5413.
- * **Moteris ieško** žmonių priežiūros darbo. Patirtis, rekomendacijos, vairuoja automobilį, skaniai gamina maistą. Tel. 630-674-1545.
- * **Moteris**, turinti dokumentus, vairuojanti, kalbanti lietuvių, anglų, lenkų, rusų kalbomis, ieško pagyvenusių žmonių priežiūros darbo rytais, vakarais arba naktimis paprastomis savaitės dienomis. Tel. 773-387-7232.
- * **Moteris**, turinti ilgametę patirtį, puikias rekomendacijas, legalų statusą, ieško senelių priežiū-
- * **Moteris ieško** žmonių slaugymo darbo. Gali pakeisti arba išleisti atostogų. Tel. 312-492-8795.
- * **Moteris ieško** darbo Naperville, Aurora, Wheaton, Geneva, St. Charles ar Batavia 4 dienas savaitėje su grįžimu namo arba gali pakeisti. Tel. 630-544-0905.
- * **Moteris ieško** žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Patirtis. Gali pakeisti savaitgaliais. Siūlyti įvairius variantus. Tel. 773-707-7902.
- * **Moteris** (perka) ieško darbo prižiūrėti pagyvenusius žmones. Patirtis, rekomendacijos, legalūs dokumentai. Gali prižiūrėti ir lietuviškai kalbančius vaikus. Tel. 708-425-0216 Angelė.

SIŪLO DARBĄ

SPA Constantine grožio salonui reikalingi terapistai, estetikos ir manikiūro specialistai.
Tel.: **708-805-2696**, Penny

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

Karališku laivu Viduržemio jūra!

STASĖ E. SEMĖNIENĖ

Nr. 5

Juose „laimingieji“ gauna viską geriausia iš geriausio (trūksta tik gulbės pieno) – ištaingus kambarius, rinktinius priedus prie jų ir maloniausią patarnavimą, pradedant nuo sveikinimo šampanu (tą turėjome ir mes – mirtingieji) iki kambarinės (buvo ir mūsų kajutės kambarinė), „Queen's Grill“ net vyresniojo liokajaus (butler) ir „concierge“ patarnavimų. Čia puikiai derėjo jų pačių nuosavi rafinuoti valgomieji salonai, poilsio kambariai ir saulėtos terasos. Kartu su „Queen's Grill-Princes Grill“ siūloma visa, kas geriausio kelionėje – lepinamoje prabangoje, be krislelio rūpesčio... Tikslai gyvenk ir džiaukis gražiu gyvenimu!

kas ir gynybos ministras. Jo kuklus, tačiau pasaulyje savo nuolankumu nuskambėjęs pasakymas „Aš nieko kito negaliu suteikti britų žmonėms, kaip tik kraują, darbą, ašaras ir prakaitą“, o kartu ir jo spalvinga asmenybė bei nepamainomas puikus vadovavimas įkvėpė angus kovoti Antroje pasauliniame kare ligi pergalės!

1953 m. karalienė Elizabeth II pakėlė jį į riterius. Tais pačiais metais Churchill laimėjo ir Nobelio premiją už savo parašytus Antrojo pasaulinio karto atsiminimus.

Įžengėme į rūkorių „karalystę“. Nedideliame žemomis lubomis kambaryje minkštasuoliuose ir krėsluose sėdėjo tuzinas atsipalaidavusių, patenkintais veidais žmonių: penkios moterys ir septyni vyrai, pūsdami dūmus į neaukštas lubas. Visi atrodė laimingi, lyg būtų pačiame „rojuje“. Lietuvoje rūkindavo dešras ir ungučius (ir dabar teberūko kumpius bei iš Norvegijos atsiųstą lašišą), o čia savo noru įsismaginę rūkina nuosavus plaučius, juos gerokai per anksti uždusindami.

Retkarčiais prasiverdavo stiklinės durys iš baro, ir padavėjai įnešdavo poilsiautojams jų užsakytus alkoholinius gėrimus. Petras man padavė paragauti jo... „skanėstą“. Cigaras neiššaukė nemokšiško kosulio, bet, nors ir neužspringau dūmais, savo skoniu jis manęs nė kiek nesuvaliojo. O yra moterų, kurios nepakenčia cigaro kvapo kambaryje – tiesiog alpsta nuo jo. Sėdint toje „pypkininkų šventovėje“ dingtelėjo mintis, kad „Draugo“ bendradarbis Charles (Karolis) Ruplėnas kelis kartus laikraščio laišku skyriuje aištingai gynė rūkymo „meną“ ir jo neapsakomai pasigėrėtiną malonumą. Ak, jis čia jaustųsi lyg žuvis vandenyje – linksmas ir laimingas! Ką gi, vieniems patinka rūkyta lašiša, kiti gardžiuojasi silkės uodega... Arba – pagal Anuprą ir kepurė!

Tuo tarpu Petras apgailestavo, kad šioje rūkykloje buvo laužoma taisyklė: rūkė ne tik cigarus, bet ir papirosus (cigaretes). Kai kas gal ir pasakytų, jog taisyklės kuriamos tam, kad jos būtų laužomos, ar ne?

Rumunės meilės istorija

Nesinori praleisti vienos kitatutės šiuolaikinio gyvenimo skundo, kuris nuskambėjo, tarsi būtų mūsų lietuvaite išgyvenimų atgarsis.

Bus daugiau.

Churchill cigarų poilsio kambaryje

Vyresnysis vaikaitis Petras (43 m.) mėgsta retkarčiais švenčių proga užtraukti cigarą, ypač, jei cigarai yra iš Havanos. Jam besirengiant eiti į rūkoriaus skirtą „geto“ laive – „Churchill Cigar Lounge“, pasiprasčiau jį ten palydėti.

Winston Churchill, genialus britų politikas, lordo Randol Churchill ir amerikietės Jennie Jerome vyresnysis sūnus, ar kada nors bent sapne būtų susapnavęs, kad jo garbingas vardas bus įamžintas pramoginio laivo poilsio kambaryje?! Ir nebus užmirštas jo pagarsėjęs cigaras ir netgi jo „meilė“ jam?

Tas visame pasaulyje įvertintas bei politinė įžvalga apdovanotas didis žinovas, mums, lietuviams, paliko kontroversinę figūrą. O jis spindėjo savo pranašumu ne vien tikrai Didžiojoje Britanijoje.

Churchill, žymus bei svarbus konservatorių partijos veikėjas (prisigretinęs prie liberalų), 1940–1945 m. buvo Anglijos ministras pirminin-

CHIRURGAJ

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

Silkė be MSG

Atkelta iš 9 psl. kad būtų patikėti mašinoms.

Taip Ameriką pasiekia skani ir apetitą kelianti „Norvelitos“ silkė. Ir jokių E621!

Garsi visame pasaulyje

Iš tikrųjų „Norvelitos“ silkė su prekiniu ženklu „Koko“ pastebėti ne visada lengva, nes jas bematant išgraibsto geros silkės išsiilgę smaguriautojai. Neseniai juos pradžiugino dar viena naujovė – silkė „Žentas“, pagaminta pagal mūsų senuosius receptus – su baravykais ir voveruškėmis, pagardinta kepintais svogūnais, o „Norvelitos“ silkė „Kaimiška“ parodoje laimėjo „Metų“ gaminių vardą.

Per keletą metų įmonė įgijo aukščiausio įvertinimo pažymėjimus „British Retail Certification“ ir „International Food Standard Certifi-

cate“. Šiandien „Norvelita“ iš pirkėjų sulaukia daugiau užsakymų, nei gali pagaminti. Per 9 mėn. prekybos apimtis kilstelėjusi kone 50 proc., bendrovė augimą planuoja išlaikyti ir iki kitų metų pabaigos, rašo Lietuvos „Verslo žinios“.

Nedideliame kaimelyje netoli Raseinių išikūrusios įmonės produkcija yra lengvai surandama ne tik Lietuvoje, bet ir daugelyje pasaulio šalių, tuo įrodydama, kad ir mažo kaimelio lauke galima sukurti tarptautinę įmonę, kuri garsina Lietuvą visame pasaulyje.

Paragavę lietuviškosios „Koko“ ar kitokios „Norvelitos“ gaminamos silkės, nuostabaus skonio karšto bei šalto rūkymo skumbrės, burnoje tirpstančios lašišos tikrai nenusivilsite. „Norvelitos“ gaminių ieškokite mūsų parduotuvėse. Skanaus!

Paruošė Angelė Kavakienė

ATLANTIC Express Corp. **1-800-775-SEND**
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight
Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

Air Freight
Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking
Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Jaunuolės apie knygą, autorę ir istoriją

Lietuvos Respublikos ambasada JAV š. m. gegužės 25 d. suruošė knygų „Between Shades of Gray“ pristatymą, dalyvaujant jos autorei Rūtai Šepetyt. Nors visų amžių skaitytojai domisi šia knyga, iš tikrųjų ji parašyta jaunuoliams (12–18 m.). Knyga buvo „The New York Times“ jaunų skaitytojų perkamiausių knygų („bestsellers“) sąraše. Jaunuolės, dalyvavusios pristatyme ambasadoje, sutiko pasidalinti savo įspūdžiais.

– **Prašau, prisistatykite skaitytojams.**

Kat: Aš esu Kat Adams, lankau Green Acres mokyklą Rockville, Maryland. Esu trylikos metų, man patinka krepšinis. Groju valtorna (angl. French horn) orkestre prie savo namų.

Emily: Aš esu Emily Newcombe. Aš irgi lankau Green Acres mokyklą. Man patinka plaukimas ir kiti sportai.

Gabi: Aš esu Gabrielė Gedo. Irgi lankau Green Acres mokyklą, esu trylikos metų. Lankau ir Kristijono Donelaičio lituanistinę mokyklą. Šoku baletą, man patinka skaityti ir rašyti. Skautauju su lietuviais skautais.

– **Kaip nutarėte dalyvauti šiame renginyje?**

Kat: Apie renginį aš sužinojau iš Gabrielės. Niekada negirdėjau apie lietuvių genocidą ir labai susidomėjau šia istorija. Aš taip pat labai mėgstu skaityti, tai man buvo įdomu sutikti autorę.

Emily: Aš irgi sužinojau iš Gabrielės. Maniau, kad yra „faina“ („cool“), kad kažkas pagaliau stengiasi papasakoti istoriją, apie kurią daug žmonių nežinojo.

Gabi: Mano mama nusipirko knygą. Tada ji man papasakojo apie šią renginį. Ji manė, kad turėtų būti ir atskiras renginys jaunimui. Taip neįvyko, bet aš pakviečiau kelias savo drauges iš amerikietiškos mokyklos Kat ir Emily dalyvauti kartu. Jos apie šią istoriją nelabai ką žinojo, tik tai, ką aš truputį papasakojau. Tai buvo tikra naujiena joms.

– **Ar esate apsilankiusios kokioje nors ambasadoje anksčiau? Jeigu taip, kurioje (kuriose)?**

Kat: Taip. Japonijos ambasadoje žiūrėjau filmą, Pietų Afrikos aplankėme draugus. Trumpai užėjome kartą ir į Norvegijos ambasadą.

Emily: Buvau piknike Šveicarijos ambasadoje.

– **Kokį įspūdį padarė Lietuvos Respublikos ambasada?**

Kat: Architektūra labai elegantiška ir moderni. Man taip pat patiko, kad buvo iškabinotos garsių lietuvių sportininkų nuotraukos. Tai padėjo žmonėms, kurie daug nežino apie Lietuvą, jaustis labiau priimtiems.

Merginos su LR ambasadoriaus JAV žmona Lina Pavilioniene.

Emily: Buvo labai profesionalu. Man patiko, kad buvo krepšinio laukai lauke, nes tai padarė ambasadą patogesnę, prieinamesnę vaikams. Patiko ir tai, kad sargai dėvėjo uniformas.

– **Ar esi lankiusios kitose ambasadose? Ar dažnai apsilankai Lietuvos ambasadoje?**

Gabi: Taip, esu buvusi keliose parodose su šeima ir filme vaikams Suomijos ambasadoje, taip pat „Kids Eurofest“ Prancūzijos ambasados kultūros centre. O Lietuvos ambasadoje esu buvusi daug kartų. Kai buvau mažytė, lituanistinė mokykla dainavo prezidentui Valdui Adamkui per Motinos dienos minėjimą. Ten vyko renginys skautams akademikams, kurį mano mama organizavo, o aš jai padėjau. Šeštoje klasėje apsilankėme su lituanistine mokykla. Buvau ten poeto Justino Marcinkevičiaus minėjime ir su klasės drauge

perskaičiau eileraštį. Ir dar daug, daug kartų.

– **Ar jau perskaitėte R. Šepetyt knygą, ar pradėjote skaityti? Kas patinka knygoje iki šiol?**

Kat: Aš pradėjau skaityti knygą. Ji parašyta nuoširdžiai, tikrai, taikliai. Tuo šita knyga skiriasi nuo kitų panašios rūšies knygų. Pagrindinė veikėja Lina yra panaši į bet kurią mergaitę, pakliuvusią į blogą padėtį, bet ji pajėgia išlikti geru žmogumi.

Emily: Aš jau perskaičiau kny-

susidomėjo lietuvių genocidu. Labai aiškiai pristatė ir parodė, kaip ji surado informaciją. Ji buvo nuostabi kalbėtoja ir labai atvirai pasakojo, kaip rašė knygą.

Emily: Gerai, jog ji rodė nuotraukas, pabrėždama įvairius punktus. Savo pristatyme ji paaiškino, kad ji rašė knygą tiems žmonėms, kurių istoriją ji pasakojo. Ji tikrai parodė, kiek reikia daug dirbti ir tyrinėti, kad parašytum knygą, pagrįsta tikrais įvykiais. Aš taip pat sužinojau, kad žmonės vis dar bijo, ir po daug metų šių įvykių skausmas vis dar lieka.

Gabi: Man labai patiko autorės pristatymas, kaip ji kalbėjo apie genocidą. Patiko, kad ji paaiškino, kaip ji rašė savo knygą. Taip pat buvo labai įdomių diskusijų, kodėl žmonės dar bijo kalbėti apie tai, kas atsitiko. Kai kurie žmonės papasakojo savo istorijas.

– **Kokių klausimų turite autorei, apie temą? Ko nesuspėjote paklausti?**

Kat: Aš paklausiau jos: „Kodėl žmonės vis dar bijo, kai klausėte jų apie genocidą? Žmonės, kurie šitai padarė, jau yra mirę arba nebeturi galios. Mes tai sustabdytumėme, jeigu šitaip vėl atsitiktų.“ Aš dar norėčiau paklausti jos, kas buvo blogiausia ir geriausia, sužinant tikras genocido istorijas.

Emily: Man įdomu, ar žmonės, kurie išgyveno genocidą, yra pripažįstami dėl jų nuostabios dvasios ir heroizmo išgyventi.

Gabi: Aš norėčiau paklausti autorės, kas jai labiausiai patiko knygą rašant ir kuri yra jos mėgstamiausia knygos dalis. Aš norėčiau sužinoti, kas jai buvo įdomiausia ir sunkiausia sužinoti apie genocidą.

– **Kokių planų turite knygai (skaityti, paklausti mokytojų, ar ją galima būtų skaityti mokykloje ir t. t.)?**

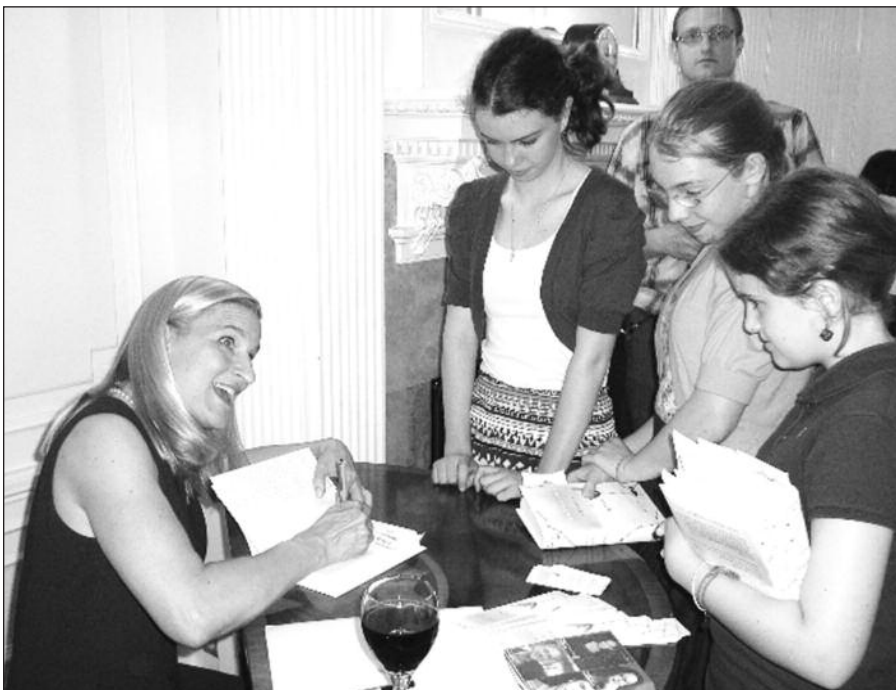
Kat: Mes jau davėme knygą mokyklos bibliotekai. Jau žinau, kad mūsų anglų kalbos mokytoja skaitys knygą, ir mes galvojame parodyti knygą mūsų istorijos mokytojai kitais metais.

Emily: Man atrodo, kad turėtume skaityti knygą mokykloje, kad daugiau žmonių žinotų šią istoriją. Taip pat galvoju, kad žmonės, kurie tai išgyveno ir kurie išgelbėjo kitus, kai jie patys kentėjo, turėtų būti kaip nors pripažinti, taip, kaip Vašingtone yra karo paminklų su vardais ir pavardėmis.

Gabi: Aš skaitysiu knygą šią vasarą. Emily, Kat ir aš davėme knygą mūsų mokyklos bibliotekai, aš taip pat padovanosiu knygą mokyklai Peru, kur keliausiu šią vasarą su kitais mokiniais iš Green Acres ir kur dalyvausiu mainų programoje. Mūsų anglų kalbos mokytoja skaitys knygą šią vasarą, tikimės, kad arba ji, arba mūsų istorijos mokytojas naudos ją kitais mokslo metais kaip dalį mūsų programos.

– **Kokios mintys kyla po knygos pristatymo?**

Kat: Lietuvių genocido žaidzos dar jautėsi tą vakarą ambasadoje. Ir nors ambasada yra labai graži, daug žmonių negali užmiršti, kas atsitiko jiems ar jų tėvams, draugams, kaimynams. **Nukelta į 17 psl.**

Knygos autorė Šepetytė pasirašo knygoje (iš k.): Kat Adams, Emily Newcombe, Gabrielė Gedo. **Lisa Newcombe** nuotr.

gą. Nuostabi istorija. Veikėjai pilni dvasios. Yra labai liūdna pagalvoti, kad kažkas taip elgtųsi su kitais.

Gabi: Man patinka knyga. Ji labai detali ir įdomi. Mane „pagavo“ nuo pirmo sakinio: „They took me in my nightgown.“ Aš dar nedaug šios knygos perskaičiau, bet nekantrauju visą perskaityti. Man jau buvo truputį nusibodę girdėti apie Antrojo pasaulinio karo genocido istoriją, bet knyga mane vėl šia tema sudomino. Lietuviškoje mokykloje mes daug girdime apie baltų genocidą ir beveik nieko apie Holokaustą. O amerikietiškoje mokykloje – atvirkščiai.

Knygos receptas:

1 puodukas liūdnumo

9 šaukštai istorijos

4 šaukštai prozos

1 galonas vilties

Sumaišyk visus kartu ir kepk orkaitėje iki 2011. Gausis „Between Shades of Gray“ knyga.

– **Kas patiko apie autorę?**

Kat: Ji niekada nesustojo tyrinėjusi ir daug kartų knygą taisė. Nesvarbu, kaip sunku buvo toliau klausinėti žmonių arba perrašinėti, ji darė viską, ką reikėjo daryti, kad „Between Shades of Gray“ išeitų labai gera knyga.

Emily: Man patiko, kad ji buvo labai nuoširdi ir jai tikrai rūpėjo šis projektas. Man patiko, kad neatrodė, kad ji dirbo tik norėdama užsidirbti pinigų.

Gabi: Man patiko, kaip ji pristatė savo knygą. Ji buvo labai kukli ir nuoširdi. Man patiko, kad ji atrodė kaip žmogus, kuris dirba iš širdies, galvoja, dėkoja ir net susigraudina, o nėra gryna verslininkė. Ji įdomiai kalbėjo ir buvo labai maloni.

– **Kokie knygos pristatymo įspūdžiai?**

Kat: Autorė papasakojo, kaip ji

NAUJOS KNYGOS LIETUVOJE

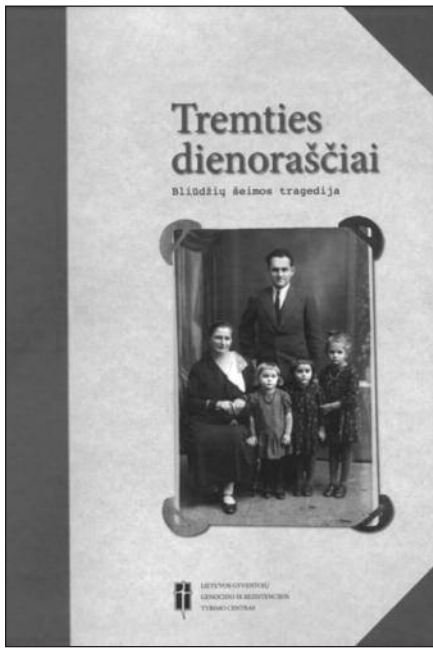
Puslapį paruošė Laima Apanavičienė

„Tremties dienoraščiai: Bliūdžių šeimos tragedija“

Sudarytoja Elena Stulgienė.

Vilnius: Lietuvos genocido ir rezistencijos tyrimo centras, p. 468, 2011.

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras, minėdamas 70-ąsias Lietuvos gyventojų masinio trėmimo metines, išleido knygą „Tremties dienoraščiai“ apie skaudžią Bliūdžių šeimos tremties istoriją.

Knygoje pateikiami autentiški motinos Teodoros Akvilinos Bliūdžiuviene ir dukters Akvilės Petronėlės Bliūdžiūtės tremties metų dienoraščiai, sukrečiantys savo turiniu. Juos Genocido aukų muziejui kaip brangiausią šeimos relikviją perdavė likusi gyva Bliūdžių dukte Teresė Laimutė Bliūdžiūtė-Kalavinskienė.

T. A. Bliūdžiuviene savo dienoraštį pradėjo rašyti pirmą iš namų išvairymo dieną – 1941 m. birželio 15-ąją – Rokiškio geležinkelio stotyje ir tęsė jį iki 1943 m. pradžios. Nedidelėje knygelėje – svarbiausi beveik dvejų

tremties metų įvykiai ir faktai. Skuboti, vietomis subraukti ir sunkiai įskaitomi įrašai labai lakoniški, bet informatyvūs.

Akvilė Petronėlė, vadinta Petrutė, 1939 m. dešimtojo gimtadienio proga gavo dovanų iš tėvelių gražų sąsiuvinį su užraktuku. Jį labai brangino ir paskyrė slapčiausiems savo užrašams – dainelėms, piešiniais, mieliems atminimams. 1941 m. birželį tą brangią tėvelių dovaną išsivežė į tremtį ir išsaugojo per daugelį kartų. Greitai sąsiuvinis buvo prirašytas, išmargintas piešinukais. Neturėdama kito sąsiuvinio, naujus kūrinius rašė ištrindama ankstesnius, todėl kai kurie įrašai sunkiai įskaitomi. Kaip tikra tremties metraštininkė Petrutė sudarė vagono tremtinių sąrašą, užrašė tremtyje ir lageryje mirusių lietuvių pavardes, svarbiausias šeimos įvykių datas, į maistą iškeistų daiktų sąrašus ir maisto kainas. Kūryba Petrulei buvo dvasinė užuovėja. Kai badas būdavo visai nepakenčiamas, ji savo sąsiuvinyje piešdavo valgius arba rašydavo, kiek daug pasaulyje yra valgomų dalykų. Dienoraščio negalima perpasakoti, jį tiesiog reikia studijuoti. Knygoje pateikiamos iššifruoto dienoraščio ištraukos, bet atidus skaitytojas nesunkiai perskaitys visą autentišką Petrutės dienoraštį.

Koks buvo šeimos gyvenimas iki tremties – iliustruoja nuotraukos iš šeimos albumo, išsaugoto sudėtingomis tremties sąlygomis. Deja, viena diena – birželio 14-oji – pakeitė ir šios, ir daugelio Lietuvos šeimų likimus. Dešimtys tūkstančių lietuvių negrįžo iš Sibiro platybių, jų palaikai ilsisi toli nuo Tėvynės...

Bernardinai.lt

„Senosios Lietuvos literatūra“

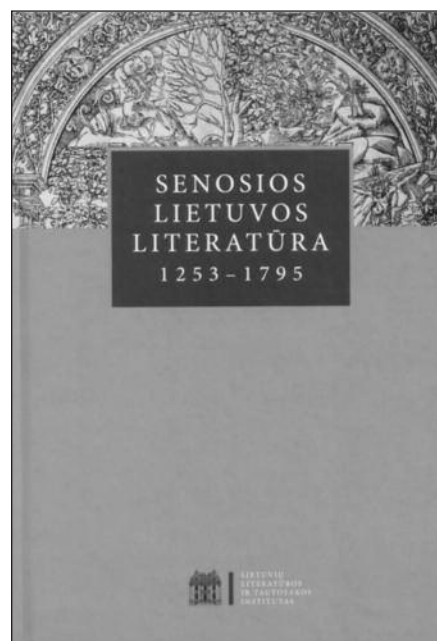
Knygą sudarė Sigita Narbutas.

Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 398 p. 2011.

Šioje senosios raštijos apžvalgoje, apimančioje ilgą laikotarpį nuo XIII a. vidurio iki XVIII a. pabaigos, pateikiamas naujas literatūros istorijos vaizdas. Be lietuvių autorių, kūrusių XVI–XVIII a., knygoje pristatyti svarbiausi kūrėjai, parašę reikšmingų kūrinių kitomis kalbomis, nuo seno vartotomis Lietuvoje rašto reikalams, ir svarbiausi įvairiakalbės literatūros kūriniai.

Be Mažvydo ir Bretkūno, Kleino ir Donelaičio, skaitytojas čia suras straipsnius apie Jono Malalo kroniką bei Vilniaus chronografą, Lietuvos metraščius bei Brastos Bibliją, Skoriną, Husovianą, Roizijų, Radvaną, Fiodorovą, Tiapinskį, Sarbievijų, Dachą, Smotrickį, Chylinskį, Pretorijų, Radvilienę, Baką, Benislavską, Paprockį, Naruševičių, Nemcevičių, Vilkovskį, Kalinskį, Karpavičių, Kvantą ir kitus senosios Lietuvos kūrėjus.

Knyga apibendrina pastarųjų dešimties metų lietuvių ir užsienio mokslininkų, pirmiausia kultūros, kalbos ir literatūros istorikų, tyrimus, remiasi naujausiomis šaltinių publikacijomis visais tais humanitarinės minties laimėjimais, kurie dar negausiai atspindėti arba iš viso ne-

patekė į enciklopedijas, žinynus bei vadovėlius. Straipsnius šiai literatūros istorijai parašė didelis būrys literatūrologų, istorikų ir kalbininkų iš Lietuvos, Lenkijos, Čekijos ir Baltarusijos.

Sigita Narbutas
Bernardinai.lt

„Trys vienatvės“

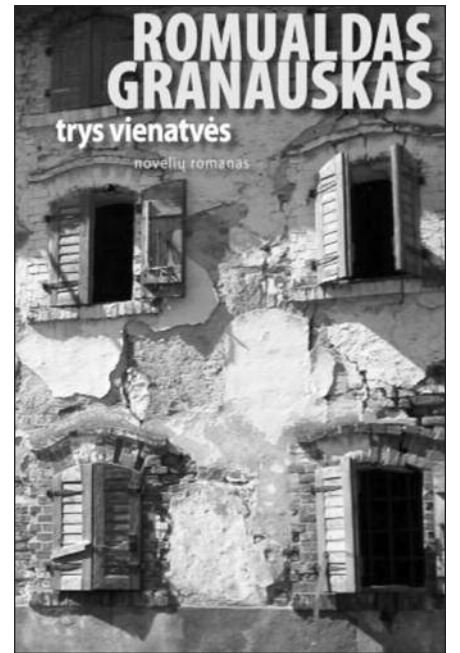
Romualdas Granauskas. „Trys vienatvės“

Vilnius: Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2011.

Tai – naujas šio autoriaus darbas, dar kartą patikrinęs ir vėl patvirtinęs, kad R. Granauskas negali rašyti blogai: jis iš tiesų buvo, yra ir bus lietuvių prozos meistras, pelnytai apdovanotas Nacionaline kultūros ir meno premija.

Dešimt knygų skyrių – dešimt pasakotojo gyvenimo tarpinių. Mokykymasis ir mokytojavimas, gyvenimo universitetai, rajoninio laikraščio redakcija, kelias į literatūrą ir pripažinimą, – visa tai vyko Šaunliuose, Mosėdyje, Sedoje, Skuode, Vilniuje. Naujajame novelių romane atsiskleidžia žmonės ir laikas bei savitas R. Granausko humoras, įprasminantis komiškas ar absurdiškas situacijas, kurių sovietinėje tikrovėje buvo apstu. Knygos pradžia ir pabaiga autobiografiškai istorijai suteikia klasikinio daugiareikšmio skambėjimo.

„Tai va. Baigėsi ilgas mano gyvenimo etapas, kuris vadinosi jaunyste, dabar prasidės kitas, jau subrendusio vyro. Koks jis bus? Kokie darbai, kokie vargai, kokie nutikimai dabar laukia manęs tame Vilniuje, iš kurio – tą gerai žinojau – ligi pačios senatvės jau niekur nebepabėgsiu. Kaip nors gyvensiu, juk visi čia kaip nors gyvena. Tik labai nenorėčiau tarp tų

mūrų, ant tų asfaltų sulaukti gilios senatvės, kai jau visai nedaug man bebus likę. Nors pačioj atokiausioj, pačioj atkampiausioj vietoj, bet kad būtų virš galvos tikras dangus, už kreivo lango – tikras medis, medyje – tikras paukštis ir kad tikrai žinočiau, jog per gyvenimą ką nors tikro esu nuveikęs...“ – rašo R. Granauskas.

Lrytas.lt

Rašyti žvilgsnius ant lyjančio Jono Meko lango

Jonas Mekas „Žmogus prie lyjančio lango“

Vilnius: „Baltos lankos“, 2010.

Šių dienų skaitytojui J. Mekas pažįstamas ne tik kaip rašytojas, bet ir kaip kino filmų kūrėjas – galbūt kaip pastarasis netgi labiau, nes filmografijos sąrašas gerokai pranoksta jo, literatūros kūrėjo, bibliografiją. Todėl šioje trumposios prozos rinktinėje pagrįstai galima ieškoti ir rasti sąsajų tarp kino ir literatūros. Būtų netgi tikslu teigti, kad „Žmogus prie lyjančio lango“ yra ne trumpų tekstų, bet vaizdelių rinkinys

Didžioji kūrinių dalis datuojama 1946–1956 m. Žinoma, kad 1944-aisiais J. Mekas buvo suimtas ir išsiųstas su broliu priverstiniais darbams į Vokietiją; taip pat, kad 1949 m. emigravo į JAV – šios kelios biografinės detalės datuotuose kūriniuose leidžia lengviau atpažinti emigracijos ženklus, nuorodas į to laikotarpio nuotaikas. „Kaip čia nejuoku tarp šitų barakų! Kokie murzini malksnų stogai, šiukšlių krūvos su aitariai dvokiančiom skardinėm“ („Vienas gimimas“, p. 48); „Jie visi laukia to paties laivo į Ameriką (...) Jie visi DP, tie žmonės“ („Žmogus prie lyjančio lango“, p. 78) – DP stovyklos laikas ir atrastosios Amerikos vaizdiniai. „Kodėl jis čia atvažiavo, į kitą kontinentą, toli nuo savo krašto? Kodėl šita kėdė čia stovi? Kodėl šita gėlė? Jam tai nebuvo klausimai, jam tai buvo faktai“ („Didysis skirsnis“, p. 60); „Jam visa tai buvo kaip didžiulis cirkas, visas šitas žmonių marginys, ir kartu su šita tvanka ir šiluma, ir su šituo parku – viskas buvo didžiulė scena“ („Central park“, p. 54).

Emigracijos ženklus galima sieti

su autoriaus biografija, bet J. Mekas į savo veikėjus žiūri iš šalies, tarsi tekstai būtų sąmoningai kuriami apie „tą kitą žmogų“ („jis“, „tas žmogus“) bandant išvengti asmeniškumo, nors ir pasirenkama visažinio pozicija.

Likusi, nedatuotoji, rinkinio tekstų dalis nei struktūra, nei temomis neišsiskiria, tad skaitant pačiam ir nekreipiant dėmesio į šį formą skirtumą aišku, kad datos paminėjimas ar jos nutylėjimas iš esmės nieko nekeičia.

Jei nors truputį smalsu žvilgtelėti ir pro J. Meko langą jo paties akimis, tuomet ši nedidelė, vos šimto puslapių knyga – jums.

Ieva Birmantaitė
(sutrumpinta)

XV Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziume – ateities vizijos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Liepos 3 d., sekmadienį, prasidėjusiame XV Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziume šiemet daug kalbėta apie emigracijos keliamus iššūkius, taip pat brėžta Lietuvos vizija 2030 metais. Kaune, technologijos universitete susirinkę dešimtys dalyvių iš penkiolikos pasaulio šalių pirmiausia iš klausė Lietuvos švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus sveikinimą.

„Kai Čikagoje vyko XIV simpoziumas, aš kaip tik pradėjau savo darbą kaip ministras. Sugrįžę to simpoziumo dalyviai pasakojo apie nepaprastą Čikagos lietuvių svetingumą, apie įdomius susitikimus, bet būta ir nuogaštavimų, kad renginio pobūdis ir atranka neleidžia įtraukti daugiau jaunųjų specialistų, todėl šįkart būtent tokių specialistų norėjome į simpoziumo darbą įtraukti kuo daugiau“, – sakė ministras, pasidžiaugęs, jog kartu su simpoziumu vyksta ir Pasaulio lietuvių ekonomikos forumas.

Išsamų ir diskusinį pranešimą simpoziumo dalyviams perskaitė prezidentas Valdas Adamkus. Jis prisiminė, kaip prieš 42 metus Čikagoje gimė tokio renginio sumanymas, kaip susibūrė organizacinis komitetas simpoziumui rengti, kokių vilčių ir planų turėta. Jis apgailestavo, kad šiandien Lietuvoje dažnai pasigendama konkretaus tikslo ir perspektyvos. „Laivui, nežinančiam, kur plaukti, joks vėjas nėra palankus“, – sakė prezidentas.

Šiandienos Lietuvoje V. Adamkus pasigenda aktyvių diskusijų, viešo gyvenimo refleksijų bendros ateities kūrimui, bendrumo jausmą auginančių bendrų sutarimų.

„Ateities Lietuva prasideda šiandien ir čia. Aiškiau matau, kad neigiami dalykai viešajame gyvenime užima daugiau vietos nei pasiekimai ir laimėjimai. Iš kur tas mūsų neįsivertinamumo kompleksas? Suprantu, kad 50 okupacijos metų negalėjo praeiti be pėdsakų, bet juk jau ir po jų praėjo 20 metų“, – stebėjosi V. Adamkus.

Prisiminęs XX amžiaus pradžią jis sakė, kad tada 1918 metais Lietuva tikrai nebuvo turtingesnė nei dabar, pirmųjų universitetų dėstytojai ir studentai tikrai nesijautė geriau nei

dabar šaltose auditorijose, ir 3 milijonų gyventojų tada nebuvo. Jis apgailestavo, kad aplink daug nepasitikėjimo ir netikėjimo, o emigracija auga ir dėl pažeminimo – žmogus išvažiuoja, nes čia jaučiasi žeminamas ir reikalingas tik kaip mokesčių mokėtojas.

„Reikalingas žmogiškas elgesys, bendravimo skatinimas, o ne popierinės vizijos dėl emigracijos mažinimo. Siekis gyventi gerai yra neatsiejamas nuo siekio gyventi dorai“, – aiškino V. Adamkus.

Įdomų pranešimą perskaitė Kolumbijos universiteto profesorius, du kartus buvęs Bogotos meru Antanas Mockus, pradėjęs nuo to, kad bausti save yra Lietuvos menas. Emigraciją jis lygina su savizudybe, nes tiek savizudybė, tiek emigracija atima iš tautos dalį jos pajėgumų, o tas, kuris emigruoja, savo pajėgumus atiduoda kitam kraštui. Ir A. Mockaus dukra gyvena bei dirba Australijoje, nors jis nėra tuo patenkintas.

Profesorius pateikė statistinių duomenų, kad Kolumbijoje yra didelis nužudymų, o Lietuvoje – savizudijų skaičius. Jis taip pat sakė, kad lietuviai labai daug reikšmės skiria

Iš kairės į dešinę: G. Subačius ir A. Avižienis.

darbui – 1990 metais 42 proc. Lietuvių nurodė, kad jiems labai svarbus darbas, o 2000 metais tokių buvo jau 60 proc. Mažiau nei kitose išsivysčiusiose valstybėse Lietuvoje skiriama laiko draugams, poilsiui, laisvalaikiui, šeimai.

Kalbėdamas apie Lietuvos perspektyvas, A. Mockus linkėjo lietuviams stiprinti savo gebėjimus ir nu-

Iš kairės į dešinę: A. Mockus, A. Šlekys ir V. Adamkus.

A. Vaškevičiaus nuotr.

galėti nekompetencijos baimę, stengtis, kad mažėtų smurto „prieš save ir prieš kitus“, o atsakomybė už klaidų taisymą gulėtų ne tik patiems žmonėms ant pečių, bet ja būtų dalijamasi ir su tais, „kurie konkuruoja turėdami pranašumą“.

Įdomų pranešimą perskaitė informacinių technologijų specialistas iš JAV Arūnas Šlekys, „Network System“ viceprezidentas ir „Russia/CIS Business“ generalinis direktorius.

rius įsitikinęs, kad labai daug ką reikšia ir socialinės sąlygos, kurios padėtų sustabdyti „protų nutekėjimą“.

„Amerikoje jauniems specialistams sudarytos geros gyvenimo sąlygos, jaunos šeimos gauna kur gyventi. Kai buvau Kauno miesto tarybos nariu, pavyko į miesto strateginį planą įrašyti, kad bus sudarytos sąlygos jauniems specialistams, bet nė vienas namas ar butas, deja, nebuvo pastatytas. Aš ir dabar įsitikinęs, kad tai yra būdas išlaikyti specialistus – tą aš mačiau Kinijoje, Indijoje. Pinigais ir atlyginimais mes jų tikrai nesulaikysime, tad būtina ieškoti kitų būdų“, – sakė profesorius.

Po pietų simpoziume vyko paralelinių sekcijų posėdžiai – kalbėta humanistikos ir lituanistinio švietimo, socialinių mokslų, ateities energetikos, šiuolaikinių technologijų, biomokslų ir medicinos, kūrybinių industrijų bei kitomis temomis. Vakare simpoziumo dalyviai ir svečiai po lietingu Kauno dangumi žiūrėjo Kauno pilyje surengtą Pažaislio muzikos festivalio spektaklį – Justino Marcinkevičiaus „Mažvydą“.

...

Pirmadienį simpoziumo dalyviai persikėlė į Vilnių, kur „Litexpo“ parodų ir kongresų centre surengta bendra Pasaulio lietuvių ekonomikos forumo ir Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziumo sesija. Čia kalbėta apie naujovių svarbą, o dalyvius pasveikinusi prezidentė Dalia Grybauskaitė teigė, kad Lietuvai yra labai svarbūs veržlūs protai ir reikalingi įgūdžiai, įgyti Lietuvoje ir svetur.

„Mūsų pasaulyje nėra tiek daug, kad galėtume švaistyti savo talentus, būtina išsaugoti visus esamus ir sukurti naujus ryšius“, – sakė prezidentė, pasidžiaugusi, kad pirmą kartą suburtos gausios lietuvių pajėgos, kai dvi organizacijos kartu organizuoja savo renginius.

Pirmosios bendros sesijos metu kalbėta apie Lietuvos konkurencingumo strategiją artimiausiam dešimtmečiui, diskutuota tema „Lietuvos verslo ir mokslo protai – Lietuvos inovatyviai ateiviai“, vėliau aptartos augančio verslo ir finansavimo galimybių strategija bei kryptys, pristatyti penki kokybiškos partnerystės erdvę kuriantys slėniai.

Antradienį renginio dalyviai pradėtas diskusijas vėl tęsė Kaune.

Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

Airijoje vyko tradicinis lituanistinių mokyklų darbuotojų sąskrydis

Lietuvos Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento direktorius Arvydas Daunoravičius ir Lietuvos ambasadorius Airijoje Vidmantas Purlys liepos 1–3 dienomis Airijoje dalyvavo tradiciniame Europos lituanistinių mokyklų festivalyje „Draugystės tiltas“.

Šiais metais festivalis sukviėtė daugiau kaip 180 dalyvių iš įvairių Europos šalių į Viklou kalnų apsuptyje esančią sodybą „Kippure Estate“.

Lietuvos ambasadorius Airijoje Vidmantas Purlys.

Renginio dalyviams A. Daunoravičius pabrėžė, kad lituanistinis švietimas – tautinio tapatumo pamatas ir pagrindinė atrama siekiant išsaugoti lietuvišką savastį šiandieniniame pasaulyje. Jis padėkojo lituanistinių mokyklų mokytojams, moksleiviams ir jų tėveliams už pasiryžimą eiti lietuviybės keliu.

„Parama lituanistiniam švietimui pasaulyje – vienas valstybės santykių su užsienio lietuviais prioritetų. Įgyvendindama šį tikslą, Lietuvos užsienio reikalų ministerija skiria įvairiapusę paramą lituanistiniam švietimui. Džiaugiuosi, kad galėjome prisidėti ir prie šio renginio

organizavimo“, – sakė A. Daunoravičius.

Pasak V. Purlio, „Draugystės tiltas“ Airijoje organizuojamas jau antrą kartą. „Šios Airijos Lietuvių Bendruomenės pastangos parodo jos pilietinį aktyvumą. Bendruomenės puikiai organizuojama lituanistinio švietimo veikla yra ypač svarbus lietuviybės ir bendruomeniškumo puoselėjimo ramstis Airijoje“, – sakė Lietuvos ambasadorius.

„Draugystės tiltas“ – tai tarptautinis Europos lituanistinių mokyklų vasaros sąskrydis, į kurį kviečiami šių mokyklų mokiniai, tėvai ir mokytojai, lietuvių bendruomenių, diplomatinių atstovybių ir Lietuvos valstybės institucijų atstovai. Dalyviai dalijasi lituanistinio švietimo organizavimo patirtimi, nagrinėja problemas ir jų sprendimo būdus.

2010 metais festivalis vyko Hiutenfeld mieste, Vokietijoje, kur įsikūrusi lietuviška Vasario 16-sios gimnazija.

„Draugystės tiltą 201“ surengė Airijos LB sudarytas organizacinis komitetas, finansavo Užsienio reikalų ministerija.

URM info

Lietuvos Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento direktorius Arvydas Daunoravičius.

Lietuvos Respublikos gen. garbės konsulė Cleveland Ingrida Bublys ir Šiaulių universiteto rektorius Vidas Lauruška. Audriaus Paulausko nuotr.

Šiaulių universitete lankėsi LR garbės konsulė JAV I. Bublys

Birželio 29 d. Šiaulių universitete (ŠU) lankėsi Lietuvos Respublikos gen. garbės konsulė Cleveland Ingrida Bublys. Rektorate vykusia susitikime dalyvavo universiteto rektorius Vidas Lauruška, Humanitarinio fakulteto docentas Stasys Tumėnas, Tarptautinių programų ir ryšių tarnybos direktoriaus pavaduotoja Vita Kušleikienė.

Viešnia ŠU padėjo užmegzti partnerystės ryšius su Kent State University (KSU), kur š. m. birželio 9 d. Kent mieste ŠU rektorius prof. V. Lauruška ir KSU prezidentas Lester A. Lefton pasirašė bendradarbiavimo sutartį, kurioje numatyta stiprinti partnerystę skatinant studentų ir dėstytojų mainus, bendrus mokslinius tyrimus, kurti bendras studijų programas ir kt.

Pasak LR gen. garbės konsulės, universitetų sutartis dėl bendradarbiavimo sulaukė didelio dėmesio. I. Bublys rektoriui perdavė KSU prezidento pageidavimą kuo greičiau parengti konkrečius pasiūlymus dėl bendradarbiavimo. Rektorius patiki-

no, kad šiuo metu svarstomos kelios bendradarbiavimo sritys. ŠU bibliotekos darbuotojai padės tvarkyti KSU saugomą lietuvių išsivijos literatūros archyvą. Šiame archyve galėtų dirbuotis ir universiteto mokslininkai – istorikai, lituanistai. Numatoma į ŠU Socialinių mokslų fakultetą pasikviesti dėstytoją iš KSU Verslo administravimo mokyklos.

I. Bublys taip pat perdavė lietuviškų šaknų turinčio KSU prezidento Lester A. Lefton pageidavimą 2012 m. apsilankyti ŠU ir pasakyti kalbą diplomų teikimo šventėje. Susitikimo metu taip pat tartasi dėl Mokslų ir menų fakulteto darbuotojos Sandros Morgan apsilankymo ŠU kitų metų pavasarį.

KSU studijuoja per 40,000 studentų. Šis universitetas turi 8 universitetinius miestelius JAV, padalinius Venecijoje, Ciuriche, Bejing. Pagal žurnalo „Times“ duomenis, jis patenka į geriausių pasaulio universitetų 200-uką.

Šiaulių universiteto info.

Jaunolės apie knygą, autorę ir istoriją

Atkelta iš 14 psl. Tačiau nuostabu yra tai, kad žmonės, kurie buvo ambasadoje, neturėjo kartėlio. Būtų natūralu, kad žmonės, kurie prisimena tokius laikus, neapkęstų tų, kurie su jais taip elgėsi.

Emily: Baltų genocidas buvo labai žiaurus, negailestingas.

Gabi: Kat ir aš žiūrėjome filmą mokykloje apie armenų genocidą. Filmą buvo labai įdomus ir mane labai pykdė, kad turkų valdžia nepripažino, jog genocidas buvo. Aš daug kalbėjau apie baltų genocidą, bet Kat nieko nežinojo apie tai. Tie du genocidai buvo skirtingi, bet abu labai blogi. Man įdomu būtų žinoti, ką rusų valdžia sakytų apie baltų genocidą. Gerai, kad kažkas bent apie kai kuriuos genocidus rašo, gal kada nors kas kitas rašys apie kitus.

– Gal ką įdomaus sutikote priėmimo?

Kat: Sutikau ambasadoriaus žmoną ir sūnų. Taip pat žmones, kurie pažinojo ar pažįsta asmenis, kurie nukentėjo nuo genocido, arba patys buvo genocido aukos. Sutikau Emanuelį Zingerį, kuris yra Seimo narys ir Užsienio reikalų komiteto

vadovas. Jis papasakojo nuostabią istoriją, kaip jo mama išliko gyva per Antrąjį pasaulinį karą.

Emily: Aš irgi sutikau ambasadoriaus žmoną ir sūnų. Jie buvo labai draugiški.

Gabi: Kat paklausė labai gerą klausimą, todėl mes kalbėjome su viena labai įdomia amerikiete apie genocidą ir knygą. Aš papasakojau, kad mano proseneliai sužinojo, kad jie buvo sąraše, tai jie pabėgo iš Lietuvos. Ji suprato, kad aš – lietuvaitė. Mes papasakojome, kad gyvename arti Vašingtono, apie mūsų mokyklą. Ji sakė, kad yra lituanistinė mokykla čia, aš sakiau, taip, aš ją lankau. Mes taip pat kalbėjome su Emanueliu Zingeriu. Jis papasakojo mums apie savo mamos patirtį per Holokaustą. Net jam buvo sunku paaiškinti, kas atsitiko, jis tuo laiku dar nebuvo gimęs. Tai parodo, kad žmonėms labai sunku kalbėti apie sunkius laikus, net patiems to neišgyvenusiems. Mes taip pat kalbėjome su autore apie Kat klausimą, kodėl aš dovanosiu knygą mokyklai Peru, su ja nusifotografavome mūsų mokyklos bibliotekai.

– Ar jūs mėgstate rašyti? Ar

turite kokių rašymo projektų ar planų?

Kat: Labai mėgstu rašyti. Rašau romaną, kurį tikiuosi pabaigti šią vasarą. Romanas yra apie jaunuolius 2042 m., kurie lanko menų („performing arts“) mokyklą.

Emily: Kitais metais aštuntoje klasėje mes kursime žurnalą anglų kalbos klasėje. Būsime redaktoriai, taip pat rašysime straipsnius. Aš taip pat užsirašiau dirbti su mokyklos metraščiu kitais mokslo metais.

Gabi: Kaip anksčiau minėjau, mėgstu rašyti. Greičiausiai kai ką rašysiu lietuviškai šią vasarą. Taip pat turiu idėją knygai. Mano draugės ir aš irgi rašome knygą kartu. Norėčiau būti rašytoja.

– Ar turite dar ką nors pasakyti?

Kat: Žmonės turi susipažinti su šia istorija, ne tik pripažinti kovoje mirusiuosius, bet užtikrinti, kad taip vėl neatsitiktų. „Žmonės, kurie nepažįsta savo istorijos, ją pakartos.“ Ši istorija siaubinga, ir aš daryčiau bet ką, kad ji nepasikartotų. Taip, manau, darytų daug žmonių. Jei pasimokysime iš šios iki šiol neišryškintos istorijos, apsaugosime kitus panašiomis aplinkybėmis. Taip pat daug žmonių minėjo, kad tik dabar

pradedama kalbėti apie genocidą, ir šie pasakojimai pakeičia, kaip žiūrime į pasaulį. Jei turite pasakojimų apie genocidą ir niekad niekam nieko nesakėte, prašau, papasakokite savo vaikams ar vaikaičiams, nes Jūs turite galimybę pakeisti žmonių abejingumą tokiems įvykiams. Gal prabildami išgelbėsite kieno nors gyvybę. Negalite palaidoti šios istorijos, kadangi Jūs buvote nuskriaustieji. Sunku neatkreipti dėmesio į genocido skausmą ir jo griaunamąją jėgą, kai jis atskleistas per pasakojimus. Prašau, prabilkite apie tai, papasakokite, kas neapsakoma, taip padėsite išgelbėti kitus.

Emily: Knygos tikslas labai kilnus. Tikiuosi, kad ji padės suprasti, kas atsitiko genocido metu ir įvertinti žmonių pasiaukojimą.

Gabi: Aš noriu padėkoti autorei. Ji parašė labai įdomią knygą, kurią aš tikrai baigsiu skaityti šią vasarą. Man vėl buvo įdomu sužinoti apie šį genocidą ir suprantu, kas būtų nutikę mano seneliams, jeigu jų tėvai ir jie nebūtų pabėgę iš Lietuvos. Labai ačiū, kad parašėte šią knygą ir kad žmonės pagaliau pasakoja, kas jiems atsitiko.

Paruošė
dr. Ginta Remeikytė-Gedo
ir Gabrielė Gedo

Lenkijos lietuviai paminėjo trėmimų 70 metų sukaktį

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Præjusį savaitgalį Punske gausiai susirinkę vietos lietuviai paminėjo 1941 metų birželio trėmimų sukaktį. Kartu buvo prisimintas šio krašto lietuvių visuomenės veikėjas, Lietuvos pokario rezistencijos dalyvis, Jungtinėse Amerikos Valstijose gimęs publicistas ir poetas Antanas Antanas Suraučius (1919–2006), kurio penktosios mirties metinės buvo birželio 27-ąją. Renginio metu pristatyta naujausia jo knyga „Per kalėjimus ir lagerius“, kurią išleido Punsko „Aušros“ leidykla.

A. Suraučiaus portretas.

JAV gimęs A. Suraučius dar vaikystėje su tėvais 1922 metais sugrįžo į Lietuvą ir įsikūrė Svendubrės kaime šalia Druskininkų, prie garsaus Raigardo slėnio. Mokytiis jis išvyko į Vilnių, baigė lietuvišką gimnaziją, bet prasidėjęs karas viską sujaukė. Vokiečiams Antrojo pasaulinio karo metais atplėsus Druskininkus nuo Lietuvos, gimtąjį kaimą atskyrė siena, iš pasienio buvo iškeldinti žmonės. A. Suraučius su keliais kraštiečiais išprašė iš vokiečių leisti steigti lietuviškas mokyklas. 1941 metais jis įstojo į Vilniaus universitetą, bet jau po metų studijas nutraukė.

1944 metais A. Suraučius įstoja į partizanų gretas ir tampa „miško broliu“. Jis kovoja Druskininkų-Marcinkonių krašte, dalyvauja Panaros mūšyje prie Liškiavos, vykdo Merkio rinktinės ir Dainavos apygardos štabo užduotis. 1947 metais, žuvus abiems Merkio rinktinės bataliono karininkams, leitenantas Antanas Ramanauskas-Vanagas jį paskiria II bataliono vadu. Tų pačių metų spalį, besiverždamas iš apsuptyes, buvo sunkiai sužeistas – trys kulkos sutrupino jo kaulus. Patekęs į NKVD

rankas, kalinamas Lukiškių kalėjime Vilniuje, išgirsta nuosprendį – mirties bausmė. Vėliau ji pakeičiama į 25 metus lagerio.

A. Suraučius atsiduria Komijoje – Abezės ir Intos lageriuose. Ten patenka į nedirbančių invalidų brigadą, serga, daktaras ruošiasi amputuoti sužeistą koją, bet tokių planų atsisako. Vėliau sąlygos lageryje šiek tiek pagerėja, 1956 metais bylos peržiūrimos, dalis kalinių amnestuojama. A. Suraučius, išėjęs iš lagerio, gyvena Intoje su iš Lietuvos atvažiavusia žmona ir dviem vaikais, dirba anglių kasykloje. Kaip buvęs Lenkijos pilietis, jis 1959 metais atvyksta į Lenkiją, apsigyvena vakarinėje jos dalyje. Kadangi yra gimęs Amerikoje, gali važiuoti į šią šalį, bet tokia teise nepasinaudoja.

Lenkijos pamaryje A. Suraučius mokytojavu vidurinėse mokyklose, neakivaizdžiai baigė studijas Gdanosko universitete. Buvo aktyvus Lenkijos lietuvių veikėjas, užsiėmė lietuviškų paminklų, lietuviams brangių vietų Lenkijoje įamžinimu ir globa. Daug rašė į Vakarų lietuvių spaudą. Po tremties praėjus 50 metų, užrašė savo prisiminimus, kurie sugulė į kelias knygas, taip pat Punske išleista trilogija „Per karo okupacijas“, „Žaliojoji rikiuotė“ ir tik ką pasirodžiusią „Per kalėjimus ir lagerius“. Už nuopelnus Lietuvai 1999 metais jis apdovanojamas Vyčio Kryžiaus ordino Karininko kryžiumi.

Po šv. Mišių Punsko bažnyčioje savivaldybės svetainėje susirinkusiems svečiams naujosios knygos redaktorius Sigitas Birgelis sakė, kad joje pasakojama ne apie save, o apie kitus. Knyga skaitoma kaip įdomus romanas, joje nėra pykčio ar neapykantos – tik faktų atpasakojimas.

Minėjime dalyvavusi A. Suraučiaus dukra Roma jaudindamasi papasakojo, kad tėvas buvęs uždaras žmogus, niekada nepalūžęs ir nepasidavęs likimo išbandymams. Jis buvo aktyvus skautininkas, ir lietuviška veikla jam visada buvo pati svarbiausia. Jis nuolat daug rašė, buvo užsiėmęs, dažnai keliaudavo, mėgo susitikti su žmonėmis. Apie tai, kad parašęs tiek rankraščių, šeima taip pat mažai žinojusi.

Prisiminimais apie susitikimus su A. Suraučiumi pasidalijo Lietuvos Seimo narė, partizano A. Ramanauskos-Vanagos dukra Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė, kalbėjo ir Seimo narys Gintaras Songaila. Įdomų pranešimą perskaitė istorikas, humanitarinių mokslų daktaras, profesorius, 2000–2006 metais buvęs Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos vicepirmininkas Bronius Makauskas.

„Vykstant karui po karo, 100,000 lietuvių buvo susiję su partizanais, 23,000 jų žuvo. Gaila, bet lemiamu momentu Lietuva gintis neišdrįso ir nuolankiai vieną po kitą priėmė Lenkijos, Vokietijos ir Sovietų Sąjungos ultimatumus. Kaip teigia garsus sovietologas, ambasadorius Romas Misiūnas ir Estijos istorikas Reinass Taagepera, Lietuvai reikėjo pasipriešinti jau 1938 metų Lenkijos ultimatumui – tada nuostolių nebūtų patirta daug, o Lenkija, kaip Hitlerio sąjungininkė, būtų atsidūrusi sunkioje padėtyje. Kariuomenei tada išleisdavome labai daug pinigų, ir privalėjome gintis“, – sakė jis.

B. Makauskas priminė argumentus, kad tada buvo saugomos gyvybės, tačiau jau netrukus prasidėjo didžiulės netektys, kurias atnešė vieni okupantai po kitų. „Tai buvo tragedija. Juk ūkininkui, palikus šeimą ir namus, pjūtį ir sėją, teko išeiti į miškus. Mes turime būti amžinai dėkingi partizanams už tą ‘karą po karo’“, – teigė istorikas.

B. Makauskas perskaitė Tauro apygardos partizano Vinco Selioko prisiminimus apie A. Suraučių tremtyje Komijoje, apie tai, koks tvirtas

Minėjime susitiko A. Suraučiaus dukra ir istorikas B. Makauskas.

žmogus jis buvo. „Žmogų galima pavergti, tačiau jei jis pats save pavergia, tada jau ir jokio okupanto nereikia. Gaila, kad šiandien kalbama apie sunkų gyvenimą, bėgama iš Lietuvos, nesuprantant, kas yra tie tikrieji sunkumai“, – apgailėstavo profesorius.

Naujoji A. Suraučiaus knyga.

Ką veikti Lietuvoje vasarą Lietuva prieš JAV

ANDRIUS KRIAUCIŪNAS

Sią vasarą, kaip jūs žinote, aš aplankiau daug vietų Lietuvoje. Viena iš jų buvo krepšinio varžybos. Su manimi į jas važiavo mano dėdė ir pusbrolis Marius. Kada nuvykome į „Siemens“ areną Vilniuje, įėjome ir radome savo vietas. Sėdėjome praktiškai tiesiai už Lietuvos komandos suoliuko. Matėme, kaip Lietuvos ir Amerikos komandos treniravosi rungtynėms. Tada grojo Amerikos ir Lietuvos himnus. Po to prasidėjo žaidimas!

Iš pradžių buvo labai daug pradžangų ir daug baudos metimų. Pirmas kėlinys baigėsi taškų skaičiui esant 34:23 lietuvių naudai. Lietuvos žaidėjai pirmo kėlinio pabaigoje įmetė tris tritaškius. Po to amerikiečiams viskas sugriuvo. Lietuvos krepšininkas Žygimantas Skučas įmetė pirmus 8 taškus antrame kėlinyje. Kai antras kėlinys baigėsi, rezultatas buvo: Lietuva – 59, Amerika – 38.

Pirmoje žaidimo pusėje Amerika įmetė tik 18 iš 41 metimų. Trečiame kėlinyje Lietuva toliau mėtė ir mėtė kamuolius. Po trijų kėlinių rezultatas buvo: Lietuva – 89, Amerika – 61. Žaidimas baigėsi rezultatu 108:75 Lietuvos naudai.

Amerika atsiliko 21 tašką ir neįmetė nė vieno tritaškio. Amerikiečiai pataikė tik 35.6 proc. visų metimų. Lietuva įmetė 47 proc. metimų ir 9 iš 22 tritaškių. Lietuva įmetė 37 iš 46 baudos metimų, Amerika tik 23 iš 34. Vienas iš Lietuvos geriausių žaidėjų Jonas Valančiūnas, kuris ką tik pateko į NBA komandą „Toronto Raptors“, įmetė 23 taškus, atkovojo 11 kamuolių. Reikėtų pridurti, kad žaidė Arvydo Sabonio sūnus.

Po žaidimo prie automobilio ėjome linksmi dėl pergalės ir važiuojome paimti mano tėtį. Jis praleido dieną su pažįstamais Vilniuje.

Kai grįžome namo, ėjau praustis ir miegoti. Buvo labai smagus vakaras ir tikrai norėčiau dar kartą pamatyti Lietuvos krepšinio varžybas.

Minėjimo dalyviai.

A. Vaškevičiaus nuotr.

Žvaigždės danguje ir ant žemės

Prasidėjo Ravinia festivalis

**RAMUNĖ LAPAS
RAIMUNDAS M. LAPAS**

Jei niekada nesate buvę...

Raimundas: Ravinia – tai vasaros muzikos festivalis po atviru dangumi su daugiau kaip 100 metų tradicijomis (nuo 1904 metų). Klasikinės ir šiuolaikinės muzikos koncertai rengiami nuostabiame parke šiauriniame Čikagos priemiestyje Highland Park. Žiūrovai klausosi muzikos pusiau atviroje vasaros estradoje arba tiesiog po atviru dangumi išsikūrę ant pievelės. Pikniko krepšys – neatskiriama šios malonios patirties dalis. Kamerinio pobūdžio koncertai taip pat vyksta uždarame senoviniame Martin teatre.

Ramunė: Tai ne vienintelis tokio pobūdžio festivalis Amerikoje. Koncertai po atviru dangumi rengiami ir kituose parkuose (Tanglewood prie Bostono, Hollywood Bowl prie Los Angeles ir kt.), tačiau Michigan ežero kaimynystė, išpuoselėta teritorija, koncertų kokybė ir įvairovė suteikia Ravinia ypatingo žavesio – tai pastebi ne vienas čia apsilankęs garsus atlikėjas. O žvaigždėmis Ravinia pasigirti gali!

Jei nesate buvę dešimt metų...

Raimundas: Apie kai kurias šio sezono muzikines žvaigždes – netrukus, o tuo tarpu reiktų pasakyti, kad, nepaisant metų naštos, Ravinia gražėja ir modernėja. Šimto metų jubiliejų atšventės festivalis vis noriau išleidžia populiarios muzikos žvaigždes. Štai šiemet čia pirmą kartą pasirodė „Deep Purple“, „Maroon 5“, o netrukus net du koncertus surengs talentingoji Jennifer Hudson. Kita naujovė – scenoje, o per kai kuriuos koncertus ir pievoje įrengti ekranai, leidžiantys matyti dirigento bei atlikėjų veidus.

Jei dar nebuvote šiemet...

Ramunė: Ravinia jums paruošė staigmeną! Įrengta požeminė pėsčiųjų perėja, taigi pasistačiusiems automobilius anapus bėgių, nebereikia laukti, kol pajudės traukinys. Na, ir šiaip yra saugiau ir tvarkingiau. O grįžtant prie žvaigždžių, tai jos Ravi-

nia – pačios ryškiausios ir pačios įvairiausios: nuo Robert Plant ir „Gipsy Kings“ iki Tony Bennett ir Yo-Yo-Ma.

Raimundas: Šiemet ir vėl neaplenkė festivalio garsus aktorius ir rašytojas Garrison Keillor, birželio 25 d. iš čia visai Amerikai transliavęs savo radijo teatro „A Prairie Home Companion“ programą. Retas perlas, ypač turint galvoje, kad Keillor paskelbė greitai baigiantis savo sceninę karjerą. Ką tik įvyko ir virtuoziškojo Lang Lang koncertas. Svaigi šio pianisto karjera prasidėjo Ravinia. Prieš daugiau kaip 10 metų tuometinis festivalio muzikos vadovas Christoph Eschenbach pakvietė niekam nežinomą jaunuolį pakeisti susirgusio pianisto ir – voila! – tą naktį gimė ryški ir nepakartojama Lang Lang žvaigždė. Artimiausiu metu Ravinia viešės kitos garsenybės: operos solistė Deborah Voigt (liepos 9 d.), jau minėtoji „Oskaro“ premijos laureatė Jennifer Hudson (liepos 16–17 d.), kabareto dainininkė Sylvia McNair (liepos 23 d.), roko grupė „BoDeans“.

Sukaktys, sukaktys

Ramunė: Kadangi festivalio tradicijos tokios senos, nenuostabu, kad kasmet atsiranda apvalių datų. Štai šiemet švenčiamas Čikagos simfoninio orkestro (Chicago Symphony Orchestra arba CSO) dalyvavimo Ravinia festivalyje 75-metis. Šiai sukakčiai skiriamas ne vienas iškilus koncertas. Nuostabus, kaip visada, CSO ir dirigento C. Eschenbach kūrybinis pasirodymas, dalyvaujant svečiams: pianistui Lang Lang (liepos 7 d.), pianistui Andre Watts (liepos 8 d.), sopranui D. Voigt (liepos 9 d.). Liepos 14–15 d. CSO atliks Brahms kūrinis (dirigentas Christoph von Dohnanyi, pianistas Emanuel Ax), o liepos 19 d. – speciali jubiliejinė programa „Serenade the 75th Anniversary“ su orkestro pučiamųjų solo.

Raimundas: Šiemet pasaulis mini vengrų kompozitoriaus ir pianisto Franz Liszt 200 metų gimimo sukaktį. Ravinia taip pat nelieka jai be atgarsio. Liszt „Sonata B Minor“ skambino Vladimir Feltsman (birželio 24 d.), „Piano Concerto No 1“

A † A JADVYGA LABANAUSKIENĖ

Netikėtai iškeliavo amžinybėn 2011 m. birželio 30 d., sulaukusi 82 m. amžiaus.

Giliam liūdesyje liko vyras Jonas; velionės brolis Pranas Sakalauskas, Kanadoje; mirusios sesers Gražinos sūnus Zbigniew ir žmona Slawomira Wojcil su šeima Čikagoje, a. a. Gražinos dukterė Eva Pietralz su šeima Lenkijoje ir mirusios sesers Elenos sūnus Raimund Gumbel, Britų Kolumbijoj.

Lankymas 2011 m. liepos 6 d. nuo 6 val. v. iki 8 val. vak.

Laidotuvių apeigos liepos 7 d. 10 val. r. Holy Name of Jesus bažnyčioje, Gulfport, FL. Po apeigų bažnyčioje velionės palaikai bus sudeginti ir pervežti į Lietuvą.

Nuliūdę artimieji

Laidojimo namai: Beach Memorial Chapel,
301 Corey Ave. St. Pete Beach, FL 33706, tel. 727-360-5577

CSO su Ravinia festivalio meno vadovu dirigentu James Conlon.

kartu su CSO atliko Lang Lang (liepos 7 d.), o „Piano Concerto No 2“ – Andre Watts (liepos 8 d.). Liszt kūrybai bus skirtas M. ir C. Dichter koncertas (kartu su „Harlem String Quartet“) liepos 28 d. Martin teatre bei keli koncertai rugpjūčio mėnesį, apie kuriuos parašysime kitoje apžvalgoje.

Ach, tas šelmis Liszt!

Ramunė: Tame pačiame Martin teatre liepos 20 d. bus ir ypatinga kompozitoriaus jubiliejui skirta programa, pavadinta „Lisztian Loves“ („Liszo meilės“). Tai muzikinis-teatrinis klasiko portretas, kurį parašė Harry Clark, o scenoje atkurs akto-

rius Michael York ir pianistas Andre Watts. Jame senstantis Liszt prisimena daugybę savo gyvenimo meilių (kompozitorius išgarsėjo ne tik savo vituozišku skambinimo stiliumi, kompozicinėmis naujovėmis, nekomomis pamokomis, bet ir tuo, kad dėl jo tiesiog alpo gražiosios lyties atstovės!).

Dar vienas 75-metis

Raimundas: George Gershwin prieš 75 metus Ravinia atliko savo „Rhapsody in blue“. Tai buvo vienintelis jo pasirodymas festivalyje. Minint šią sukaktį, šiemetinis Gala koncertas skiriamas Gershwin kūrybai. Ją atliks Čikagos simfoninis orkestras, diriguojamas festivalio muzikinio vadovo James Conlon, dalyvaujant solistams Sylvia McNair, Kelli O'Hara, Brian Stokes Mitchell bei pianistui Kevin Cole.

Čia dar ne pabaiga

Ramunė: Kiek daug galima pasakoti apie Ravinia! Tačiau laikraštis – ne guminis. Tad apie kitas idomybes bei įžomybes, tarp jų ir apie dar vieną Ravinia užgimusia „žvaigždę“ – šįkart iš saldumynų pasaulio (Ravinia garsi ne tik muzika, bet ir aukšto lygio virtuve!) – ieškokite kitame straipsnyje. O kol kas svarbiausia nuoroda susidomėjusiems festivaliu – tinklalapio adresas: www.ravinia.org. Čia rasite visą reikalingą informaciją – kas, kada, kiek, kaip nuvykti ir t. t. Smagios ir turiningos vasaros Ravinia!

Ravinia festivalio spaudos tarnybos nuotr.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje** tęsiasi renginių ciklas „Nepalaužta dvasia“. Liepos 8 d. 7 val. v. bus rodomi Gintauto Alekno sukurti dokumentiniai filmai „Mirties lageriai“ ir „Išlikti ir papasakoti“; liepos 9 d. 2 val. p. p. susitikimas su Pauliumi Mieželiu – ekspedicijos „Misija Sibiras“ dalyviu. Bus rodomas dokumentinis filmas „Misija Sibiras'10“.

Paulius Mieželis.

www.bernardinai.lt nuotr.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** parapijos salėje (Marquett Park) liepos 10 d., sekmadienį, po šv. Mišių bus pietūs, o po jų skambės Stasės ir Vytauto Jagminų atliekama muzika ir dainos. Taip pat atsiveikinsime su kun. Dainiumi Gurevičiumi, liepos 15 d. išvykstančiu į Lietuvą. Kviečiame gausiai dalyvauti Mišiose ir atvykti į parapijos salę.

■ **Organizuojamas aukų telkimo** vėjus Lietuvos vaikų globos būreliui „Saulutė“, kuris vyks liepos 16 d. Rasa ir Patrick McCarthy namuose (225 N. Columbus Dr., Chicago) nuo 8 val. v. iki 12 val. r. Auka – 40 dol. Registracija tel. 630-725-0711 arba el. paštu rasar@comcast.net

■ **Rugpjūčio 20 d., šeštadienį, nuo 1 val.** p. p. iki 11 val. v. Vokiečių kultūros centre (259 W. Grand Ave., Lake Villa, IL 60046) Čikagos apylinkės šiauriečių bendruomenė ir restoranas „Kunigaikščių užėiga“ ruošia šauniasias vasaros palydas visoje Čikagoje! Daugiau informacijos paskelbsime vėliau. Norinčius prekiauti šventėje, pareklamuoti savo

verslą ar dalyvauti meninėje bei sporto programoje prašome kreiptis tel. 847-668-1731 arba el. paštu remyguseima@hotmail.com (Beata Ivanauskienė) arba tel. 847-855-5294 (Algis B.).

■ **Lietuvių Operos valdyba praneša, jog** JAV Imigracijos departamentas pagaliau suteikė visas į Franz Lehar operetės „Grafas Liuksemburgas“ pastatymą iš Lietuvos atvykstantiems atlikėjams. Spektaklis įvyks š. m. rugpjūčio 28 d., sekmadienį, 3 val. p. p. Morton High School Auditorium (2423 S. Austin Blvd., Cicero, IL 60804). Maloniai kviečiame visus į 55-tąjį jubiliejinį Operos sezoną! Tel. pasiteiravimui 630-833-1893 (prašome palikti žinutę).

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Kviečiame visus kūrybinės dvasios** žmones rugpjūčio 14–21 dienomis atvykti į Neringos stovykloje (47 Neringa Rd., Brattleboro, VT 05301) vyksiančias „Meno8Dienas“. Daugiau informacijos suteiks stovyklos rengėjos – Danguolė Kuolienė (danguole@kuolas.com arba tel. 781-383-6081), Janė Venkutė Žirlienė (jane.mentorco@gmail.com), Reda Limantienė (redavl@msn.com) ir Liuda Žiaugrienė (liuda@broad.mit.edu).

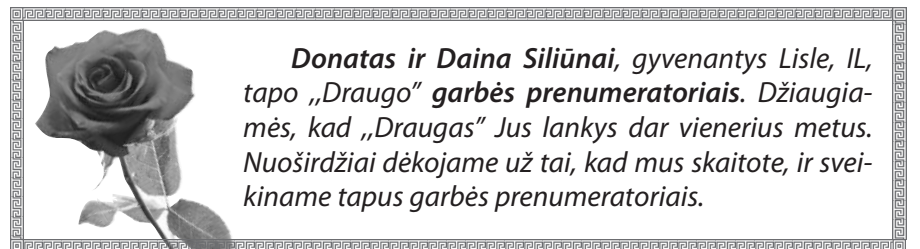
Rolando Kiaulevičiaus „Langas“.

Šių metų gegužės mėnesį Nijolės ir Jurgio Valaičių namuose (Norwalk, CT) svečiavosi dainininkė Violeta Urmanavičiūtė-Urmana su vyru Alfredo Nigro (nuotr.). Gegužės mėnesį Metropolitan Opera Violeta Urmana dainavo Ariadne Richard Strauss „Ariadne auf Naxos“.

Kitais metais Violeta vėl sugrįžta į New York. 2012 m. vasario 9, 13, 16, 20, 23, 28 ir kovo 3 dienomis Metropolitan Opera V. Urmana dainuos Aidą to paties pavadinimo Giuseppe Verdi operoje. Daugiau informacijos gauti ir bilietus užsisakyti galima tinklalapyje www.ticketmore.com/Aida-tickets

Nijolės Valaitienės nuotr.

Donatas ir Daina Siliūnai, gyvenantys Lisle, IL, tapo „Draugo“ garbės prenumeratoriais. Džiaugiamės, kad „Draugas“ Jus lankys dar vienerius metus. Nuoširdžiai dėkojame už tai, kad mus skaitote, ir sveikiname tapus garbės prenumeratoriais.

Liepos mėnesį Lietuvos dramaturgas Marius Ivaškevičius dalyvauja Tarptautinėje dramaturgų programoje London „Royal Court“ teatre.

Dramaturgas pristato savo naująją pjesę „Išvaymas“ apie lietuvių emigrantų gyvenimą, pranešė Teatro ir kino informacijos centras.

M. Ivaškevičius yra pirmasis lietuvių dramaturgas, dalyvaujantis „Royal Court“ teatro programoje. Jos metu dramaturgai rašys ir aptars savo naujas pjeses su „Royal Court“ teatro kolektyvu bendrose bei asmeninėse sesijose. Kiekvienas dramaturgas dirbs su jam priskirtu britų teatro režisieriumi bei vertėju, kurie programos metu padės įgyvendinti sumanymą. Taip pat bus galimybė padirbėti su specialiai parinkta aktorių komanda.

„Royal Court“ teatras yra vienas

Marius Ivaškevičius yra pirmasis lietuvių dramaturgas, dalyvaujantis „Royal Court“ teatro programoje. **V. Balkūno nuotr.**

svarbiausių Europos teatrų, nuolat įvairiomis programomis skatinantis naujosios dramaturgijos raidą.

BNS

Irena Rasys, gyvenanti Cambridge, MA, pratęsė laikraščio prenumeratą iš karto dvejiems metams ir „Draugui“ atsiuntė dosnią 200 dol. parą laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Nuoširdžiai dėkojame.

Rugpjūčio 20–21 dienomis New Jersey vyks antrasis krepšinio turnyras Artūro Karnišovo taurei laimėti

Artūras Karnišovas – buvęs garsus Lietuvos krepšininkas, kartu su nacionaline vyrų krepšinio rinktine pelnė du olimpinis bronzos medalius bei sidabrą Europos čempionate (1995 m.).

www.15min.lt nuotr.

Daugiau informacijos suteiks Stanislovas Kavaliauskas tel. 917-572-2045; el. paštu herbysta@yahoo.com arba Dainius Sakavickas tel. 732-552-9818.

Pradžia šeštadienį, rugpjūčio 20 d. 9 val. r. Seton Hall University (400 S. Orange Ave., South Orange, NJ 07079).

Po varžybų Estų namuose (4 Cross St., Veterans Hwy., Jackson, NJ 08527) vyks vakaronė.

Registracijos mokestis 250 dol. Prašoma dalyvius kuo skubiau užsiregistruoti.

SKELBIMAI

Advokatas Jonas Gibaitis

30 metų darbo patirtis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
www.johngibaitis.com
gibaitis@aol.com

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Advokatas VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais. Kreipkitės į

Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747